SIR
'VUSLAT'

UBEYDULLAH GÖKTEKİN
HEP DÜŞÜNÜR BAZEN YAZAR

Çanakkale 2022

SIR 'VUSLAT'
Ubeydullah Göktekin

© Ubeydullah Göktekin, 2022
© Akademik Analiz, 2022

Genel Yayın Yönetmeni / Selman Sevim
Editör / Burak Namlı
Kapak Tasarım / Ay Yıldız Medya
İç Tasarım / ademsenel.com

Baskı-Cilt / Vadi Grafik Tasarım ve Reklamcılık LTD ŞTİ
İvedik Org. San. 1420 Cad. No: 58/1
Yenimahalle/Ankara Tel: 0312 3958571
Sertifika No: 47479

1. Baskı: Haziran 2022

Akademik Analiz
Yenikaraman Mah. Sanayi Caddesi, UMİ Plaza
OSMANGAZİ/BURSA
İletişim: 0 507 104 12 96
www.akademikanaliz.org

SIR
'VUSLAT'

UBEYDULLAH GÖKTEKİN
HEP DÜŞÜNÜR BAZEN YAZAR

Çanakkale 2022

İçindekiler

Önsöz 7
Hep (O'nu) Düşünen, Bazen Yazan.. 9
Yolda Yoruldun mu? 11
Rabbimin En Büyük Nimeti: İman 16
Allah, Twitter Beğenilerimizi de Soracak! 19
Hoyratça Harcadığımız Saatler… 23
Bir Güvercin Hikayesi | Mülk Allah'ındır 29
Allah'ın Kulluk QR Kodu 34
Seher Vakti, Sevda Vakti 41
Yeis'e Düşme, Yardımcın Allah'tır 47
Nefis ve Hakikat 52
Dedikodu, Kalbi Karartır 55
Genç kardeşim sen Rabb'inin müjdesisin 60
Genç Kardeşim, namaz kavuşmaktır! 62
Hayranlıklarımız Putlaştırılmamalı 66
Kabul Olunmuş Dua 69
Neydi Sır? 73
Aforizmalar 75

Önsöz

Üzerine yemin edilen kalem ile bizlere yazmayı öğreten ve o kalemin yazdıkları ile siz okurlarımızı buluşturan kalemin Rabbine hamd olsun. 2010 yılında bir blog sayfası ile başlayan yazma serüvenim, yıllar yılı çeşitli dönüşümlerle bugünlere geldi. 2018 yılında okuduğum güzel bir kitapla başlayan "**Sır**" kavramı üzerinden çıktığım bu yolda siz değerli okurlarımızın beğenisine, Sır 'Vuslat' kitabımızı sunmanın mutluluğunu yaşıyorum.

Sürekli gençlerle çalışan birisi olarak; özellikle onların gönüllerine dokunmayı, ruhlarına temas etmeyi, onlara sohbet tadında yazılar yazmayı gaye edindim.

Tüm sözcükleri ve cümleleri ile okuyucusunun gönlüne talip olan bu kitabın, ruhunuzun derinliklerine dokunacağını ve yine bu kitap ile kendinizden bir parça bulacağınızı düşünüyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle sizleri, kalbimizin ve muhabbetimizin sahibi Allah'a emanet ediyorum.

Sürçülisan ettiysek affola.

Ubeydullah GÖKTEKİN
Hep **Düş'ünür** Bazen **Yaz'ar**

Hep (O'nu) Düşünen, Bazen Yazan..

Düşünme eylemi, insanı insan yapan en önemli eylemdir; yazma eylemi ise insanın dertlerini, yaratıcının üzerine yemin ettiği "kalem"le yazıya dökme sanatıdır.

Dertlerimizi hep düşündüren ve olduran, oldurdukça yazdıran Allah'a hamdolsun. "**Derdi dünya olanın, dünya kadar derdi**" olurmuş der büyüklerimiz,

Bizim hep düşündüren ve olduran, bazen yazdıran, sonsuzluk gibi, en önemlisi de kavuşmak gibi bir derdimiz var. Layıkıyla, hak ederek, hakikate kavuşmak gibi bir dert. Tüm zamanlarımızın en büyük, tam zamanlı derdi.

Sır, sırrın sırrına sevdalanmaktı. Bir kere düşmüştü gönlümüzün çorak toprağına, ektiğimiz tohumu sevda olarak biçmiştik. Gelişti, büyüdü, büyüdükçe düşündürdü, düşündürdükçe oldurdu, oldurdukça yazdırdı. Sır, fikr-i ahsendi.

Sır, düştüğü gönülden, sonsuzluğa vasıl bir sevdanın hayat hikayesi...

Sır, alınan her nefeste, sonsuzluğa vuslat hasretiydi.

*Sır, adında saklıydı, **Hu'yu** anlatıyordu..*

Zaman zaman seher vaktinde, zaman zaman ilahi çağrılarda, zaman zaman ise; gök kubbede görünür, işitilir, hissedilir. Tüm zamanları kaplayan, tam zamanlarda hissedilen, tüm yorgunlukların dinginliğidir.

Şimdi sırrın "vuslat" a varan dünyasını okumaya ne dersiniz?

"Sizi, bu dünyada Allah'a olan yakınlığınız belirleyecek, ahirette; Allah'ın size olan yakınlığını..."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Yolda Yoruldun mu?

İnsan, bazen kendini kaybetmesiyle, bazen yolunu kaybetmesiyle meşhur bir yolcudur. Yolcudur insan, ana rahmine düştüğü andan itibaren çıktığı seferde yollara düşmesiyle, yollarda düşmesiyle bilinir. Yoldur insanı, insan yapan; yolculuğudur insanı değerli kılan.

Yolculuk bu, fıtrat gereği zaman zaman sorunlar olacaktır. Yolda kalmalar, duraksamalar, dağılmalar, hatta kazalar olacaktır. Zaten yola çıkma sebebidir, yolda yürüme şeklimiz. Bizi yola çıkaran; yolda nasıl davrandığımızı, istikamete nasıl vardığımızı merak ediyordur aslında. Çeşitli yollardan yürüyen insan, istikamete varmak zorundadır; çünkü kalamaz dünyada, istikamete varacak yolların olduğu koca bir sarmal, dünya.

Yolda dağıldın mı? Duraksadın mı?

Yolculuk seni yordu mu?

Yolun neresinde olduğunu mu şaşırdın?

Düşün yolcu düşün! Düşünmek yaşamın belirtisidir. Hala bir ilerlemenin olduğunun belirtisidir. Yolda

bir sorun varsa orada yaşam, hareket vardır. Alınmayan yol, ya yol değildir ya da yolcu, yolcu değildir.

O halde şimdi derin bir nefes al, Allah de...

Her türlü duraksama, yorulma yolda ilerlediğinin göstergesidir, her an istikamete bir adım daha yaklaşmanın neticesidir. Şimdi aç navigasyonunu, kaçırdığın doğru yollar için üretilen alternatif yollara gir. Seni Rabb'ine götürecek, seni O'nun rızasına kavuşturacak bölünmüş duble yollara. Yeter ki navigasyonunda varış noktan, Rabb'in olsun. Yeter ki yolun sonunda O'na kavuşmaya odaklan.

Rabb'in, yolu kendisine varacak olan yolcularının istikametinden emin ise yorar, duraksatır, şaşırtır ama en son kendine kavuşturur. Huzuruna vardığında ise *"Kulum, sen bana gelmek için çok yoruldun, zor çileli yolları aştın, duraksadın, ümitsizliğe düştün, hastalıklara bulaştın, haksızlıklara uğradın ama bana geldin, sağ salim bana geldin, ben senden razıyım…"* (Allah-u alem) dedi mi bütün yorgunluklar biter.

İşte yolcu! istikamet güzel olunca; yolda güzel, yolculukta güzel, yolda bulunanlarda güzel. Rabb'im istikametine kilitlenen, dünya yolculuğunda her şeye rağmen O'na yürüyen, yolunda olan, duraksamalarda dinlenen, yorgunluklarında hikmet arayan kullarından eylesin bizleri...

Ben bu yolun neresindeyim bilmem ama ben hep bu yolun sevdasındayım...

"Zirvesine talip olduğun hakikatin yokuşunun zorluğuna katlanmalısın..."

Hep Düşünür Bazen Yazar

"İnsanın duasında, adı'yla olanlar bir süre sonra dünyası oluyor..."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Anladıklarımız, Anlamadıklarımıza Terk Edecek!

Nerede bir kitap görsem, şu söz gelir aklıma. *"Bütün kitaplar, tek bir kitabı anlamak içindir."*

Beşikten itibaren öğrendiğimiz her bilgi, bize bir ilim katar ve yaşam rotamızı oluşturur. İlkokul çağlarından itibaren başlarız hayatımıza yön vermeye ve bizi verdiğimiz yöne götürecek araçlara bineriz Lise-üniversite derken onlarca kitap okuyan, binlerce soru çözen, günlerce hayallerimizdeki mesleğe ulaşmaya çalışan bireyler oluruz. Oluşturduğumuz rotamıza ulaşınca bazen "*Bu muydu?*" der, bazen yetinmez, daha büyük rotalara ulaşmak için yine bineriz bizi rotamıza ulaştıracak gemilere…

"Bütün Kitaplar Tek Bir Kitabı Anlamak İçindir"

Tek bir kitap, tek olan, varlığından bir tane olan, bütün büyüklerin kendisine muhtaç olduğu, bütün varların hazinesinde saklı olduğu o sırlı kitap Kur'an-ı Kerim. Yaşam rotamızın sonunda; kendisinde imtihan edileceğimizi çok iyi bildiğimiz, üzerinde hiçbir çalışma yapmadığımız, bize 'Allah'ın rızasını garanti edecek' o muhteşem eser. Atanmasından, çalışmasından bile emin olmadığımız üniversite giriş sınavları için; yüzlerce lira para, binlerce saat harcıyoruz. Eğer

bir meslek sahibi isek, görevde yükselme sınavlarına tüm varlığımızı harcayabiliyoruz.

Peki ya bizi Allah'ın rızasına yükseltecek, geçtiğinde razı olunacak KK sınavı?

Tüm sorular yüzde yüz buradan çıkacak, ve tüm cevapları içerisinde, sıfır paragraf, sıfır yorum. **Oku, anla, yaşa ve neticelendir**.

İnsan; yazarı ve yaratıcısı olan, hatta insanın kullanma kılavuzu gibi **yaşama kılavuzu** olan bu kitabı neden okumaz? Neden bu derse hiç çalışmaz? İnsanın okuduğu başka hangi kitap bu vaatlerde bulunabilir?

Kur'an; kalplerin ritmini düzenleyen, okunduğunda huzur veren, dertleri hafifleten, dünyayı kirli ve puslu gündeminden uzak kılan, tüm kitapları kapsayan, tüm muhabbetleri barındıran, okunduğunda ve anlaşıldığında şahitlik yapacak, sonsuzluk gemisinin yanmaz bileti…

Vaktimiz yok, çok yoğunuz, derslerimiz var dememek gerekir!

Tüm vakitleri bize tahsis eden vaktin sahibini anlamak için bizim vakte muhtaçlığımız var, eğer vaktin sahibini anlamayı başaramazsak, anladığımız her şey, bir gün bizi terk edecek ve anlamadığımız o **tek gerçekle, O**'nun huzuruna çıkacağız. Anladıklarımız bizi anlamaz, sevdiklerimiz bizi sevmez hale gelecek, o sabahlara kadar emek harcadığımız tüm kazanımlarımız bizi terk edecek ve yüzüne bile bakmadığımız, vaktim yok dediğimiz, okumaktan kaçtığımız o

hakikat; varlığın, sevdanın, Rabb'inin ilmek ilmek işlediği o sırlı kitap karşımıza çıkacak…

Gençler, dostlar, kardeşler gelin günümüz sınavlarında kapsayan "okur, anlar ve yaşarsak" seni sonsuz ev, araba, nimet sahibi yapacak **hayat kitabımızı** okuyalım. Ne diyor bakalım insanın yaratıcısı, var edicisi, Kur'an yazarı? Bizlere hangi müjdeleri veriyor?

Bu yazı dahi, O'nu anlatanlara, tüm yazıları gönüllerine işleyenlere, bu sevdanın ve sonsuzluğun sırrını anlayabilenlere selam olsun...

"Yarım kalmış cümlelerin öznesini tam anlayamıyor insan; çünkü özne, yüklemle anlam kazanır..."

Hep Düşünür Bazen Yazar

"Bir gün hesabımıza yüklenen 86400 saniye yarım kalacak… Her şey bir anda anlamsız gelecek, işte biz o gün kavuşacağız..."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Rabbimin En Büyük Nimeti: İman

Bir anımı yazmak istedim. Görevimiz sebebiyle sürekli gençlerle çalışıyoruz , gençlerle yaşıyoruz adeta. Haliyle yüzlerce gencin derdi, tasası ile hemhal oluyoruz. Kah onlar bizi yoruyor, kah biz yoruluyoruz; ama birlikte yoğruluyoruz şu hayatta.

Son olarak son zamanların modası olan 'ateizm' bataklığına düşmüş bir genç kardeşimle tanıştım. Aslında kendisinin ateizm ile yakından uzaktan alakası yok; ama düşmüş işte 'ateizm' bataklığına. En azından "ben ateistim" diyecek kadar düşmüş diyelim.

Kendisiyle bir ortamda, kısa bir sohbet etme fırsatı bulduk hamd olsun. Konu açıldı, kendisine "*Şimdi sana göre bu kainatta bir yaratıcı, düzen koyucu*" yok mu dedim? O Kardeşimde "*Karışık o işler*" minvalinde bir sürü açıklama yaptı. Olmadığına o kadar inandırmıştı ki kendisini, tüm tezleri yokluk üzerineydi.

Kendisine sordum, *"Şimdi kardeşim, şu içinde bulunduğumuz bu bina, buraya tesadüfen gelmiş olabilir*

*mi? Tuğlalar, kendi arasında tesadüfen üst üste gelmiş burayı mı oluşturmuştur? Ya da şu lambalar şuraya kendiliğinden mi gelmiştir? Hayır gelmemiştir, önce bir insan hayal etmiş 'şuraya şöyle şu büyüklükte, şu şekilde bir bina güzel yapılır' demiş, mühendisini bulmuş, ustasını bulmuş ortaya böyle bir eser çıkarmış. Peki ya bu kadar basit bir eserin bile bir sahibi, planlayıcısı varken, uçsuz bucaksız bu evrenin nasıl bir sahibi, planlayıcısı olmaz? Mesela güneş demiş midir ki '**ben bu sabah doğmayacağım'**, şu şehrin üzerinden yavaş geçeyim, yağmur ben bu sene yağmayacağım' demiş midir? Elbet diyemez, demez; çünkü yaratıcı tüm kainatı ilmek ilmek kodlamış, soluk bir yaprağın ağacın dalından ayrılışını bile bir hikmete bağlamıştı.*" Şeklinde uzunca muhabbet ettik.

Pür dikkat dinliyor, söylemlerimi çürütmenin planlamasını yapıyordu.

Ezanı sordum kendisine, ezan sesi sende neyi anımsatıyor deyince bir şey ifade etmediğini söyledi. Sıkılmasından da endişe etmiyor değildim, bir an önce sohbeti bitirmeliydim. Ezanın anlamını kendisine ifade ettikten sonra "*Allah en büyüktür, ben şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur, Hz. Muhammed (SAV) O'nun elçisidir. Haydin namaza, haydin felaha, Allah en büyüktür ve Allah'tan başka ilah yoktur…*"

Son olarak etkilendiğini, iliklerine kadar sarsıldığını hissetmiştim. Gerisi dua ve nasip işiydi.

İkindi vakti geçmek üzereydi, O'na dedim ki *"Şimdi kardeşim, buradan çıkıp eve giderken ilk okunan ezanı*

iyi dinle, bu anlamları kafanda bir hayal et ve kaldır kafanı, bak gökyüzüne, Allah'ın rahmet nazarını orada göreceksin, hissedeceksin" demiştim.

Günler sonra "Selamun Aleyküm" diyerek geldi, yüzünde bir tebessüm vardı. Farklı bir mutluluk ve ferahlık vardı, bir gariplik olduğunu hissettim. Konuşmak istediğini farketti; ama konuya nasıl başlayacağını bilemiyordu. Bir şekilde sordum "*Ne yaptın kardeşim o konuyu*?" deyince "*O iş tamam abi*" dedi.

O kadar çok sevinmiştim ki anlatamam, "*Hayırlı olsun kardeşim, nasıl tamam oldu*?" diye sorunca

O kardeşim: "*Abi, yol boyu söylediklerini, konuştuklarımızı düşündüm, o kadar çok düşündüm ki kafam yanacak gibi oldu ve "kaldır kafanı gökyüzüne bak" sözün aklıma geldi, kaldırdım kafamı gökyüzüne baktım, bulutlarda o işareti gördüm, el ile onaylamak anlamında başparmağın tamam işaretini gördüm o an karar verdim ve rahatladım*. " dedi.

Bizlere nimet veren, iman ile rızıklandıran alemlerin Rabb'ine hamdolsun.

"Aklından geçen ilk şeyi yapmak, olmayı geciktirmektir. 'Olmak' için o vakitte durmayı bilmek gerek..."

Hep Düşünür Bazen Yazar

"Belirsiz bir tamlamaydım,
sevdan ile belirli bir ***'tam'*** *oldum."*

Hep Düşünür Bazen Yazar

Allah, Twitter Beğenilerimizi de Soracak!

İnsan, yaratılış olarak beğenilme arzusu içerisinde olan bir varlıktır. Doğal olarak yaşadığımız toplumda, sosyal çevremizde beğenilmek istiyoruz. Bugün yaşadığımız haz ve hız çağında ortaya çıkan sosyal medya platformlarına 7'den 70'e hepimiz çok iyi adapte olduk ve deyim yerindeyse 'Allah ne verdiyse' paylaşır duruma geldik. Çoluk çocuk, kadın-erkek demeden herkesin elinde bir cep telefonu herkes bir şeyler paylaşıyor, hatta gerçek hayatta yapmadığımız birçok eylemi, sırf paylaşmak için yapıyormuş gibi davrandık, olmayan mutlulukları, mutluymuş gibi gösterir olduk.

Çok değil, bundan 20 sene kadar önce evimize gelen arkadaşlarımıza, aile dostlarımıza aile albümümüzü, evin kenar odasında özenle gösterirdik. Her fotoğrafın bir hikayesi ve gizliliği vardıma; ama bugün o albümler, sosyal medya sayfalarında binlerce insanın gözü önüne serilir hale geldi.

Ne oldu bize diye sormadan edemiyorum. Özelimizi, değerlerimizi "beğenilmek arzusu" ile hem de

tanımadığımız insanları şahit edercesine neden paylaşırız?

Sosyal medya platformları bugün o kadar önemli bir hale geldi ki devlete ve millete karşı yapılan ayaklanmaların önemli bir çoğunluğu, sosyal medyalar aracılığıyla planlanmakta ve yönetilmektedir. Kaynağı belli olmayan yalan yanlış paylaşımlar yapılarak insanlar kışkırtılıyor.

Emin olmadığımız bir bilgiyi beğenmek ve paylaşmak "*Yalan şahitlik etmekle aynıdır.*" ya da şöyle diyelim; "*Hayra vesile olmak, onu yapmak gibidir, şerre vesile olmak onu yapmak gibidir.*" Neye vesile olduğumuza iyi bakılmalı, gündelik siyasi ve nefsi arzularımıza, ideolojik fikirlerimize kurban olmamalıyız, hakkı söyleyen, şerre engel olan bir birey olmalıyız.

Unutmamak gerekir ki vaat edilen günde, aldığımız bir nefesin bile hesabını vereceğimizi düşünürsek, kullandığımız tüm sosyal medyalar bize şahitlik edecek, yaptığımız her paylaşımın, beğendiğimiz her tweetin, attığımız her reels videosunun hesabını vereceğiz!

Bize şah damarımızdan daha yakın olan Rabb'imizin, sosyal medyanın da Rabb'i olduğunu bilmeli, her ne kadar sanal alemde olsa da, hesabın gerçek olacağını aklımızdan çıkarmamak gereklidir. Beğeni, fav linklerine tıklamadan önce şu sorunun cevabını kendimize vermeliyiz: Kime karşı beğenilmek istiyoruz? Bizi yaratan hesap gününün sahibine mi yoksa sosyal medya kankalarımıza mı?

"*Birlikte yanan beraber biter, yanmayan kömür olur yalnız kalır...*"

Hep Düşünür Bazen Yazar

"Kendinizin 'farketmezi' olduklarınız, sizin için fark ediyorsa, aradaki fark kadar acı çekersiniz..."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Tüm Zamanlarımın Tamamlayanı

En gizli, en özel, sevdanın ete kemiğe bürünmüş hali,

Yandığım, kavrulduğum, aradığım, ruhu revanım,

Ruhumun dinginliği, gönlümün süsü, gizli sevdam

Seni karşıma çıkaran, tüm sözleri anlamlı kılan

Sözlerin kendisinde hizaya girdiği sırrım,

Sırrın ile bu çorak gönlüme bahar geldi

Düştü bir cemre gibi, kışı yaşayan ömrüme...

Sabahın nurunda bulduğum

Gönlümün karanlığını, aydınlığa çeviren sonsuzluğum,

Sonsuzluk diyorum

Sen benim sonum, sona yürüyüşüm, sonsuzluğa varışımsın.

Gözleri, nefesimi değiştirenim,

Gülüşü ile aklımı alanım

Bir gülüşün bir aklı alıyor

Bir bakışın kırk hasreti vuruyor alnından
Bir sözün bir gönle bahar getiriyor
Bir duruşun bir ömre cennet oluyor.

Cennetim, cennet kokulum, cenneti hatırlatanım
Yüreğimin çağlayanı, gönlümün cennet bahçesi
Zihnimin tamamı, tüm zamanlarımın tamamlayanı...

"Aşk ile sevda aynı değildir... Aşk'ın pişmiş hâlidir sevda, sevdanın zirvesi sırdır."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Hoyratça Harcadığımız Saatler…

Saatler, tek kelimeyle harcadığımız çok kıymetli zaman zinciri.

Hayatta kıymet bilmediğimiz birçok kavram gibi saati de harcıyoruz bir çırpıda, sadece sıralı sayılar sistemi olduğunu düşünüyoruz. Kimi zaman uyanma, buluşma ve çalışma zamanı olarak kullanıyoruz.

Aslında kaçırıyoruz zamanı, yelkovanın bir önceki sayıdan bir sonraki sayıya geçerken harcadığı süre, aslında tam da hayatımızda harcadığımız sürenin ta kendisi, *"şu kadar dakika sonra"* buluşalım dediğimiz arkadaşımızla buluşmadan, o kadar dakikanın hayatımızdan gittiğini unutuyoruz.

En büyük şahitlerimiz, zaman içinde olmadıkları bir an dahi yok. Mesela bugün 09.29'da ne yaptığımızın en detaylı şahididir zaman ve meşguliyetimizin bittiği yere kadar tüm zamanlar şahit olur tüm anlarımıza… 09.30-09.31-09.32

Saatler, ömrümüzün en kıymetli dilimleri, aldığımız her nefesin birimleri aslında. Harcadığımız her zaman, harcadığımız ömürdür. Kıymet bilelim vaktin, saatin, anın ve zamanın. Harcadığımız her vakti, aldığımız her nefesi nerede, kiminle, ne kadar süreyle ve neden harcadığımızı bilelim. Bize bedelsiz (öyle olduğunu düşünüyoruz) hediye edilen ömrün dilimlerini, vaktin sahibine ayırmayı ihmal etmeyelim. Tüm vakitleri bizler için ayarlayan, vakti dinlenelim diye gece eden, ardından rızkımızı toplayalım, kulluk edelim diye gündüz eden tüm zamanların sahibine tam zamanlı kul olalım.

Kul olalım ki, saatler utansın geçmeye, vakit yetişemesin esir olduğuna. Zamanın önünde koşan olalım ki, zaman düşsün peşimize. Zamanı harcayan değil, zamana değer katan; akıp gidenin aslında zaman değil, nefesimiz olduğunu unutmayan bir vaktin şahidi olalım.

Zamanı kendisine değil, kendini zamana şahit kılan, vaktin içinde sırlar barındıran hakikat yolcularına selam olsun.

"*Birlikte yanan beraber biter, yanamayan kömür olur yalnız kalır...*"

Hep Düşünür Bazen Yazar

"*Birbirine benzeyenlerin muhabbeti, birbirini sevenlerin muhabbetinden daha özeldir...*"

Hep Düşünür Bazen Yazar

His...

His nedir bilir misin cancağızım?
His, gönlün duymaya muhtaç olduğu duygudur,
Sen, gönlümün en muhtaç hissi,
En hisli yanışın..

Bakışıyla gönül yaramın derinliklerinde şifa olan,
Bir sözü ile paslanmış gönülleri açan,
Hissettirdiği ile kalbimin nabzını arttıransın...

Sen, en güzel hissim, en güzel samimiyetimsin,
Sevdan, büründüğünden beri hislerime,
Ruhum, pişiyor, yanıyor, kavruluyor
En derinliklerinde...

Kavuşmak ile yetim sevdamızı alnından vuran,
Sonsuzluk yolculuğunda en güzel düş olan,
En büyük hakikatimsin.

"***Sevda**, anlattığın kadar değil, anlatamadığın kadardır... Anlatamadıkların çoğaldıkça, sır olur pişirir sevdayı.*"

Hep Düşünür Bazen Yazar

"**Yar**ın **nar**ıyla yanmaktı sevda. **Var** ile **yok** arasında **hiç** olmaktı. **Sır**rı, **nur**u ile **giz**lemekti. **Sevda** O'nsuzluğu **düş**leyememekti." Hep Düşünür Bazen Yazar

Kalbimizin Ritmi

Mutsuz, telaşlı, kaba kaşığa sığmayan, huzursuz bu çağın insanı…

Sürekli bir telaşla, gidiyor gündüz gece, ulaşılması gereken hedefler koyuyor; ancak sonunda bir türlü huzur bulamıyoruz, artık mutlu etmiyor bizi elde ettiğimiz kazanımlarımız. Mutlu olsak da çarçabuk vazgeçiyor, yeni arayışlar peşine düşüyoruz. Sürekli bir aykırılık, sürekli bir isyan modunda hareket ediyoruz, hatta **başarıyı kendimizden**, **başarısızlığı** ise **yaradandan** bilecek boyuta bile gelebiliyoruz bazen.

Dizel bir araç düşünün, mühendisi en güzel şekilde dizayn etmiş, hangi kullanım yönteminde hangi yakıt davranışını sergileyeceğini iyice tasarlamış ve kullanıcıya bildirmiş. Kullanıcı da, aracını mühendisin dediği gibi en güzel şekilde kullanıyor, temiz tutuyor, bakımını yapıyor. Tabi bu durumda araç sorunsuz, sürücü mutlu.

Peki Ya İnsan?

Basit bir aracı yapan mühendis olur da? İnsanı yapan, insana taktığı yakıtı tanıtan, hangi yakıtla gidilirse performans alacağını söyleyen bir yaratıcı olmaz mı?

İşte insan! En önemli yakıtın: '**Allah'ı anmak.**'

İnsanın yakıt pompası kalbidir ve kalbin yegane yakıtı 'Allah'ı anmaktır'. Atış ritmini belirleyen, düzene sokan yegane kavramdır **Allah**. Hem de dizel gibi dışarıdan ithal edilen, paralı olan bir şey değil herkes isterse her an ulaşabilir.

Bu çağın insanının mutsuz olması, telaşlı olmasının en önemli sebebi; kalp yakıtında başka yakıtlar yakması, kalbin ritmini bozmasıdır. Kalbinde; para, mal, mülk, zenginlik velhasıl dünyevileşme adına ne kadar çok yakıt varsa kalbin ritmini bozanlar onlardır.

Bir söz vardır 'diline dikkat et, dil andığını sever, sevdiğini anar' Bu sebeple dilin bağlı olduğu kalbe dikkat etmeliyiz. Neyi andığımızı, neyi sevdiğimizi, neyi yaktığımızı iyi bilmeliyiz.

Gelin kalbimizin ritmini düzene sokacak doğru yakıtı kullanalım. Gelin 'Allah' diyelim. '**Allah azze ve celle, Allah en büyüktür, Allah en yücedir, kalpler ancak Allah'ın elindedir.'**

Allah diyelim ki; kalbimiz hizaya gelsin, kalbimiz hizaya gelsin ki; dilimiz, zihnimiz hizaya gelsin zihnimiz hizaya gelsin ki; düşüncelerimiz hizaya gelsin, düşüncelerimiz hizaya gelsin ki; davranışlarımız hizaya gelsin.

Allah'ın anmak, O'nu anlamayı gerektirir, O'nu anlamak, O'nu yaşamayı gerektirir. Gelin önce analım, anlayalım ve yaşayalım…

Ne diyor kalplerimizin Rabb'i

"*Biliniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.*" Rad Suresi 28. Ayet

Ayetteki '**ancak'** ifadesini iyi anlayan, ve '**Ancak Allah'ı anan'** kardeşlere selam olsun. Kalbimizin ritmini bozan sevgilerden uzak kalmak duası ile...

"*Ey Rabb'im , bizi namazsız ve sevdasız bırakma! Birinde seni, diğerini sende buldum...*"

Hep Düşünür Bazen Yazar

"Bizde sırrı anlatmayan her kelam eksik, sevdaya bezenmemiş her cümle yarım kalır..."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Bir Güvercin Hikayesi | Mülk Allah'ındır

"Hiçbir şey hakkında*: "Ben yarın mutlaka şu işi yapacağım*" deme. Ancak: "*İnşallah; Allah izin verirse yapacağım*" de. Bunu söylemeyi unuttuğun zaman Rabb'ini hatırla ve: *"Umarım ki Rabb'im beni bundan daha yakın bir vakitte dosdoğru ve güzel bir başarıya eriştirir*" de. Kehf Suresi 23-24

...

Yine hikmet dolu bir hikaye ile huzurlarınızdayım.

Tabi mesele hayata hikmet dolu nazarla bakabilmekte. Yoksa hikmeti görmeyen göz, mercek olmaktan öteye gidemez.

Yaklaşık iki yıl önceydi. Rabb'im bize bir ev nasip etmişti. Uzun zamandır almayı planladığımız evin sahibi olduktan sonra içinde peyderpey düzenlemeler yapmaya başlamıştık. Geçen yaz başından itibaren ise hanım, balkona sedir istiyordu. Biraz benim ihmalkarlığım, biraz salgın süreci, biraz da kış ayları vb. gibi sebeplerden dolayı balkon sediri işini düşünmemiştik;

hatta geçen yaz sonunda bir usta ölçüsünü bile almıştı, bu sefer olacak demiştik; ama yine bir şekilde o usta o işe fiyat vermeyip, yoğunluğundan dolayı yapmamıştı, anlayacağınız yine olmamıştı. Kış sonunda bu işi yapmalıydık, yaza mutlaka balkonda oturmalıyız diyorduk artık. İş yılan hikayesine dönmüştü.

Neredeyse iki aylık süreçte birkaç mobilyacıdan sonra bu işi bir arkadaşımızın tanıdığına verdik. Bayram sonrası teslim edecek ve bizde artık baharda balkon keyfi yapacaktık. İşi verdik, 20-25 gün gibi sürede teslim edildi ve ertesi gün balkona çıkmak istediğimde gördüğüme inanamadım! Adeta bir anda dondum kaldım Allah-u Ekber... Anne güvercin, balkondaki çiçek saksısının dibine yumurtasını bırakmış, üzerinde duruyor, baba güvercin ise; balkonun tam ortasında nöbet tutuyor. Tabi göz göze geldik, kapalı kapının ardından... Akşamdan kurduğumuz hayallerde "*Allah izin verirse*" dememişiz onu anladım ve dedim ki: "*Rabbim ol demedi, izin vermedi, oturabilirsiniz demedi, benim iznim olmadan kendi evinizin bile balkonuna çıkamazsınız.*" dedi.

Biz, neyi ne kadar planlarsak planlayalım, hayatımız bize yön veren Rabb'imizin elindedir. O güvercinlere orayı yuva yaptıran Rabb'im, dilemedi bizim orada oturmamızı. Mülkün kendisine ait olduğunu hatırlattı. Bize ait olduğunu iddia ettiğimiz yerlere çıkamayacağımızı, o dilemezse adım dahi atamayacağımızı öğretti. O'nun hikmetinden sual olunmaz. Allah'ın izni bile olmadan nefes alamayan bizler, işlerimizi planlarken bazen Allah'ın iznini unutuyor '**İnşallah'**

demiyoruz. Biz bir süre daha balkonda oturmanın keyfini yaşayamadık; ama bu olayla bir kez daha öğrendik ki "Allah izin vermeden evimizde balkona bile çıkamayız. Allah isterse yarattığı bir canlıyla kulunu imtihan eder; yuvasını, yine kendi mülkü üzerinde inşa eder; çünkü mal da, mülkte, nefeste, hakikatte bizi yoktan var edenindir.

"Herkesten farklı olana herkes gibi davrananlar, gün gelir herkes gibi olurlar."

Hep Düşünür Bazen Yazar

"Üzerine koymadığın sevdalar bir gün biter cancağızım." Hep Düşünür Bazen Yazar

Ben seni ne çok sevdim bir bilsen!

Ben seni ne çok sevdim bir bilsen!

Şimdi seni sana nasıl anlatayım,

Adını anmadan uyuyamadığımı mı, adınla sana uyandığımı mı?

Şiir bakışlım, şiire sevdalım, nereden başlasam bilemedim,

Sevdikçe seni, bana sır edene sığınıyorum.

Evet sır dedim, her zerremde hissettiğim nefesim dedim.

Sevgili, nereden başlasam bilemedim.

Her duama adınla başladığımı mı?

Adınla yürüdüğüm yolda, gölgem olduğunu mu anlatayım?

Yoksa tüm sözlerimin sana şiir oluşunu mu?

Kutlu Sevdam,

Her zerremde hissettiğim hicranım,

Ben seni ne çok sevdim bir bilsen,

Seni bu kalbe sır edeni çok sevdim.

Seni sır ettiği için sır edeni daha çok sevdim.

Secdemde, duamda, kıyamda, her yerde seni, O'nda buldum.

Bazen '**etme'** deyişinle, bazen '**öyle işte'** deyişinle
Bazen de lâl oluşunla sevdim seni.

Sevgili, ben seni İstanbul gibi sevdim,
Duâ gibi söyledim, şiir gibi yaşıyorum.

Cennetim, tüm zamanlarımın en güzel sevdası,
Sen görmesende seni görür,
Sen duymasanda seni işitir,
Sen bilmesende seni bilirim.

Bana sır edene kurban olur, seni bir ömür yaşarım.
Ben seni ne çok sevdim bir bilsen...
Ben seni ne çok özledim bir bilsen…

"*Herkesin bir yerde olmak zorunda olduğu dünyada ben* ***sen de olmayı*** *seçtim. Sen bana sevda, ben sana hiç.*"

Hep Düşünür Bazen Yazar

"*Birini hayatınızdan çıkardığınızda hayatınız bozulmuyorsa sıfırdır, değersizdir, eğer hayatınız bozuluyorsa birdir, değerlidir,* ***eğer hayatınız kayıyorsa sevdadır****...*"

Hep Düşünür Bazen Yazar

Allah'ın Kulluk QR Kodu

Bizleri yoktan var eden, varlığından haberdar eden, bizlerin her birine ayrı ayrı, tek tek meziyet veren Allah'ın adıyla diyerek başlıyorum.

Hamd, alemlerin Rabb'i olan Allah'a olsun, sonsuz şükür yine O'na olsun.

Teknoloji çağının içine doğmuş, içinde yaşayan, içinde yaşlanan bir birey olarak akıp gidiyoruz. Her yanımız teknoloji olmuş ve sürekli bir veri depolama, bilgi akışı var hayatımızın her alanında. Bir dönem yaşanan salgın sebebiyle, ilk önce HES kodu ile ardından aşı kartları ile tanıştık ve daha nelerle karşılaşabileceğimizi kestiremiyoruz, hatta o süreçte yaşadıklarımıza şaşırmamayı da öğrendik.

Gel gelelim asıl konumuza, QR kodlarının; HES kodu, aşı kartı gibi yöntemlerle hayatımıza girdiği bugünlerde tüm sağlık durumumuzu, anlık değişimleri kişiye özel üretilen QR kodları sayesinde anlık

görebiliyoruz. Yani bizim için üretilen özel QR kodlar ile hakkımızda birçok bilgi saklanabiliyor ve istenildiğinde kullanılabiliyor.

Kişiye özel QR kodlar aslında kişinin TC kimlik numarası diyebiliriz, özel bilgiler barındırıyor ve sürekli güncellenebiliyor. Bana bu QR kodlar, bir başka şeyi daha hatırlatıyor aslında, yine kişiye özel, tüm dünyadaki gelmiş geçmiş bütün insanlarda farklı olan bir şey. O kişiye ait tüm verilerin saklı olduğu ve herkeste farklı olan o özel veri, '**parmak izi**'.

Evet, parmak izimiz, bize özel; sadece bizim verileri taşıyan bir iz, gelmiş geçmiş bütün insanlarda farklı ve özel. Ben bunu **'bizim kulluk QR kodumuz'** olarak düşünüyorum. Alemlerin Rabb'i; yaptığımız bütün amelleri, iyilikleri, kötülükleri bu QR koduna kaydedip, (teşbihte hata olmasın) bir kod okuyucu ile okuyacak gibi düşünebiliriz.

"*Dokunduğumuz her yer, okuyucu durumunda*"

Allah'ın bizim için tahsis ettiği, bize özel ürettiği QR kod olan parmak izimizi mümkün mertebe bu bilinçle kullanalım. Parmak izlerimiz, helal ve harama ilk şahit olan en uç noktalarımızdır. Parmak izimiz; düşüncenin, bakışın, eyleme geçmiş, vücut bulmuş halinin başlangıcıdır. Bu sebeple parmak izlerimize kaydedeceğimiz verilere çok dikkat edelim, dokunduğumuz her yer bir okuyucu durumunda olup, sonradan bir veri olarak karşımıza çıkacaktır. Tıpkı sabah işe giderken, işyerinin girişinde okuttuğumuz parmak izi

verilerinin, amirin önünde düşmesi gibi, parmak izlerimizi nereye okuttuğumuza dikkat edelim.

"*Secde, parmak izi QR kodlarımızın yoklama alınma yeridir*"

Gelin şöyle bir beyin fırtınası yapalım. Mesela, günde 5 defa parmak izimizi secdeye okutalım ne dersiniz, güzel olmaz mı ? Günde 40 vakit parmak izi okutmamız gerekiyor secdeye ve böylelikle yoklamada var yazılmış *"Allah'ım ben varım, seninleyim, sendeyim*" demiş oluyoruz. Olaya biraz güncel, biraz teknolojik bakınca aslında parmak izinin önemini daha iyi anlamış oluyoruz. Sabah işe girerken okuttuğumuz parmak izi detayına verdiğimiz önemi, asıl sahibimize daha iyi vermemiz gerektiğini bir kez daha düşünmeliyiz.

Rabbim bizleri, parmağını hep hayırlı işlere okutan ve en önemlisi de günde 5 vakit secdede buluşturan, yoklamada 'var' yazılanlardan eylesin.

"*Her şey layığına dönüşür, ben de yandıkça sana dönüşüyorum*."

Hep Düşünür Bazen Yazar

"Hüzün ağır gelir yüreğe ama en güzel duayı ettirir."
Hep Düşünür Bazen Yazar

Hiçe Olan Yolculuğum
Gönlümün uçsuz bucaksız çöllerinde yeşeren sevdası
Yüreğimin en derinine cemre gibi düşen,
Ruhuma hayat olan cansuyum,

Erteleyemediğim, öteleyemediğim,
Vazgeçilmezlerin en güzeli, yüreğimin cananısın
Gönül bahçem, ruhumun dinginliği,
Adını anamadığım, bitmeyen sevdam,
Belki bir gün azalırsın diye korktuğum
Ama her gün artan yangınım

Sen,
Bir ömür bu yüreğe **sır** olan,
Duaların; baş tacı, **hiçe** olan yolculuğusun.

"*Gün gelir sana sevdayı öğreten, vazgeçmeyi öğretir, nitekim hep öğretir.*"
Hep Düşünür Bazen Yazar

"Ve bir ses yankılanır semada "Es salatü hayrun minen nevm." Namaz, uykudan hayırlıydı, ama müslümanlar uyudu, işte bütün mesele bu."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Bırakıp gitmeleri ile meşhur olan insanın hakikat yolculuğuna dair…

Hayat, bırakıp gitmesiyle meşhurdur.

Hayat, bırakıp gittiğin kadardır bazen. Neyi bıraktığımız, nelerden vazgeçtiğimiz belirler hayatımızın akışını. Her bırakmak iz bırakır hayatımızda, izler belirler rotalarımızı; elbet tüm seçimlerimiz, bir gün bırakıp gideceğimiz hakikat olacaktır.

Hayat bir yolculuk, her anı bir durak. Her ilerleme bir durak bırakır geride ve gün gelir tüm duraklar, en geride kalır. Bazen duraklarda sevdiklerimizi bırakır, bazen başka duraklarda yeni sevenler alırız hayatımıza. Bir süre seyahat eder ve yine bırakırız. İnsan bu, bırakmasıyla meşhurdur işte.

Hayat, bugünü değerlendirdiğimiz ve her geçen gün bırakmaya bir adım yaklaştığımız süreç, içerisinde kah güldüğümüz, kah hüzünlendiğimiz koca bir yalan. Sahi bir gün bırakıp gideceğimiz bu **hayat**, bir gün yalan olmayacak mı?

Her bir bırakma, başka duraklara kavuşmanın habercisidir işte. Peki ya tüm bırakmaların bittiği o

koskoca hakikat! Asla yalan olmayacak, hatta tüm bırakmaların sonu olan koca hakikat: Vuslat!

Kavuşma günü, Allah'ın rızasını kazanacağımız o kutlu yer, tüm bırakmaları geride bırakacağımız ebedi alem, ebedi mekan, ebedi kavuşma... Hakikate giden bu yolculukta gelin, geçtiğimiz durakların kıymetini bilelim, duraklarda hakikate götürecek izler bırakalım, hayat heybemizi dolduralım, '**bugün'** durağını bırakıp giderken '**yarın'** durağına hazırlık yapalım.

Bırakıp gittiğimiz tüm duraklarda kutlu izler bırakıp, gelecek duraklarda yeni izler bırakmamız duasıyla,

Tüm bırakmalar bittiğinde, hakikate kavuşma duasıyla,

Herkesin bir şeyleri bıraktığı şu hayatta tüm bırakmaların, en hakikate kavuştuğu günlerde buluşmak duasıyla,

Allah için bırakanlara, Allah için kavuşanlara, vuslata erenlere selam olsun.

"*Ne için uyanırsan, O'nun için yaşarsın, uyandığına dikkat et, O'na göre uyuyacaksın*."

Hep Düşünür Bazen Yazar

"*Sen bana, ben diye geliyordun; ben seni, sen diye bekliyordum. Ben senin bana **'ben'** diye gelişini, benim seni **'sen'** diye bekleyişimi" özlüyorum*."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Lal Olmaktan Usanmadın

Ey gönül deryam,
Yüreğimin çağlayanı, özlediğim,
En özlediğim sevgili!
Gecelerime aydınlık, gündüzlerime nur katan kutlu yürüyüşüm,
Rabb'imin huzuruna duruşum,
Sevdanın zerresi ile seni sevişimsin

Sen, yüreğimin sessizliği,
Aklımın çığlığı, dualarımın başı, gönlümün tacı, dilimin süsü...

Ey adınla duamda olan sevgili,
Adın bana rahmet, seccademde gözyaşı, gönlümde hasret olur
Şiir dolu gecelerimi aydınlatan bir ışık
Gönül bahçeme açan bir gül olur.

Sen, yüreğimi yakıp içime ferahlık veren,
Yangını Başlatıp Suyu İlk Yetiştirensin
Vuslatım, hasretim, gönül yangınım
Ben seni sevmekten, sen bana lal olmaktan usanmadın.

"*Gün gelecek beden terkedecek, ruh kavuşacak*."

Hep Düşünür Bazen Yazar

*"'**Bitti...**' aynı muhabbeti*
duymadıklarınızla sizi eşitler."
Hep Düşünür Bazen Yazar

Seher Vakti, Sevda Vakti

Seher vakti;

Güne galip gelmenin, güne başlamanın, insanın hayata şahit olması,

Karanlığın aydınlığa kavuşması, güneşin karanlığı yarıp yükselmesidir.

Gönüllerin zifiri karanlıktan uyanıp, Rabb'e kavuşması,

Sahte olan tüm ışıkların, hakikatle aydınlığa kavuşmasıdır.

Günün ilk buluşmasını içinde barındıran, her günün ilk yoklaması,

Dinginliğin, huzurun, muhabbetin başlangıcıdır.

Şiirlerin, sözlerin kaleme döküldüğü, gönüllere dokunduğu vakittir

Ben diyeyim seher vakti, siz anlayın sevda vakti.

Sevdanın vakti; içinde sevda barındıran, soğuk bir suyla alınan sıcak abdestle, Rabb'e duruşun adıdır,

Sevda vakti, Rabb'in huzurunda buluştur, bulunuştur, nefesin sahibine, nefsi hizaya çekmektir.

Bizleri sevda vaktinde kendini şahit tutan sevdanın, yazının, şiirin, nefesin, nefsin ve tüm sırrımın vaktine şükürler olsun. Bizleri uykuya galip kılan, güneşin doğuşunu yüreğimizin nuru yapan, muhabbetimizi aydınlatan, vuslatın sahibine hamdolsun.

"*Aynı yerden anlamadığımız sürece, aynı dili konuşmanın bir anlamı yoktur.*" Hep Düşünür Bazen Yazar

"*Şimdi sen varsan sonbahar nasıl olsun ki! Sen yoksan neyleyim ilkbaharı. Yokluğun hep bir aralık, varlığın hep bir mart*." Hep Düşünür Bazen Yazar

Lal Olmuş Yüreğimin Mahzun Sevdası

Özlediğim, en özlediğim, çok özlediğim
Mahzun sevdam,
Yüreğimin çağlayanı, sessiz çığlığım,
Bir gülüşüne dünyamı cennet eyleyen,
Bir hüznüne, tebessümü yüzüme dar eden sırların baş tacı,
Yüreğimin en güzel, en hüzünlü yanı,
Bir kelamına hasret, bir bakışına kurbanım.

Hayatıma renk katan, tüm renklerin en safı, en güzeli,
Gökyüzümün maviliği, yüreğimin en berrak duygusu
Gözlerinin içinde kayboluşum, derinliğinde boğuluşum
Yine sırrında, sana dirilişimsin
Gece mahzun, ay mahzun, yüreğim mahzun

Tüm zamanlarımın en güzel **var**ını bana **sır** eden,
Sırrından haberdar olan
Gecenin, varlığın, **sır**rımızın Rabb'inedir **dua**m..

Ey lal olmuş yüreğimin çığlığını işiten Rabb'im,
Huzurunda bulduğum **sır**rımdan haberdar ol,
Sevdanı, huzurunda mahzun eyleme,

Arz'ımı '**En Sevgili**'n hürmetine kabul eyle.

""Sizin bu dünyadaki yerinizi, Allah'a olan yakınlığınız belirleyecek, ahiretteki yerinizi ise Allah'ın size olan yakınlığı...""

Hep Düşünür Bazen Yazar

"Namaz, müslümanın
Allah'la buluşma sanatıdır."
Hep Düşünür Bazen Yazar

Biz, ürün değiliz, kuluz

"Ancak, kavun, karpuz yata yata (uyuya uyuya) büyür"

İnsan Bir Mahsul, Bir Ürün Değildir.

Mahsul, yılın belirli zamanlarında hasat edilen, su ve gübreyle beslenen bir tür tüketim malzemesidir. Doğa şartlarından kaynaklanan rüzgar, sel, fırtına gelirse zarar görür, ziyan olur. Toprağı kuru kalırsa solar, su verilirse can gelir. Yılda birkaç kez olan bir ürün ise arada dinlenmek, nadasa kalmak, uyumak ister.

Peki Ya İnsan?

İnsan, kendini mahsul sanır, unutur kulluğunu. Gelen rüzgara, fırtınaya dayanamaz, çalışma ve ürün verme zamanları belirlidir, günün belli saatlerinde çok çalışır, akşam olur uyumak ister, nadasa kalmak ister, hele bir fırtına çıksa keyfi kaçar, başka ürünlerin gölgesinde kalsa verimi geçer.

"Muhakkak, insan ziyandadır." der insanın, vuslatın sahibi. Kendini mahsul sanan insan, kulluğunu bir kenara bırakır, mahsul gibi davranır; ama hakikat öyle

değildir, **insan mahsullükten değil kulluktan hesaba çekilecektir**. İnsan, kulluğu esnasında kulluğuna harcadığı mahsulün hesabını verecek diyebiliriz aslında.

Peki Kul?

Kulluk bilinci, bilinçlerin en önemlisi, tabii ki yol gösterene. Gecesi gündüzü olmadan, kendini mahsul gibi görmeden üretme gayreti olan, Rahman'ın *"Gençliğini ve sağlığını nerede harcadın?"* sorusuna ve daha nicesine alnı ak, başı dik bir şekilde cevap vermesi gereken kişi, kul.

Kendine çizilen sınırlara sığmayan, Rahman'ın emrettiği kulluk vazifesi için çalışan, mahsul olmadan, mahsule ilk cemre olan, '**insan'** yetiştiren kişi olmalıdır.

Yolların yormadığı, fırtınaların, sellerin etkilemediği, zorlukların **sabrı**, nimetlerin ise **şükrü** öğrettiği, sabır ve şükür arasında ince çizgide yaşayan, kabuğuna sığmayan bir kul olmalıdır. Zira kulluk, Allah'a karşı tüm halleri ile **Rabbim, ben varım, seninleyim, sendeyim,** diyebilme sanatıdır.

Rabb'im bizleri, az uyuyan, dünyalık işlerle az yorulan/yoğrulan, dünyalık sözlerden etkilenmeyen, Rahman'a uyanan, Rahman'ı hizmetlerle dinlenen, Rahman'a olan sözlerle pişen gönüllerden eylesin.

"*İnsan, en çok kendine yenildiği zaman, ayağa kalkmakta zorlanır.*"

Hep Düşünür Bazen Yazar

"*Tüm unutmaları unutturan sevdaların,*
her zerrede yaşama biçimidir, sır."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Yeis'e Düşme, Yardımcın Allah'tır

Sıradan bir gündü; öğle vakti, ikindiye yaklaşıyor, öğle namazı için hazırlıklarımı yapıyordum. Yoğunduk, yorgunduk insanın zaman zaman düştüğü '**ümitsizlik'** duygusuna kapılmıştık. Uzun zamandır ikili sohbet edemediğim yol arkadaşımla sohbet ediyor, yorgunluklarımızı, kırgınlıklarımızı dile getiriyor, kendimizce hayıflanıyorduk, dakikalar geçiyor ve adeta birbirimizi dolduruyorduk. Bireysel kırgınlıkları ve küslükleri konuşuyor, çok önemli meseleler haline getiriyorduk. Tam o anda da odamızın kapısına bir el vurdu. (Genelde günün o saatinde kimse gelmez, gelse bile çocuklar gelir)

*Altmışlı yaşlarda bir teyze, "Oğlum kim var burada, bir tanışmak istedim" dedi ve içeri girdi, o*daya davet edip hoşbeş sohbet ettikten sonra teyzeme meramını sordum. Teyzem *"Benim iki oğlum var, biri buraya geliyormuş, diğerini de imam hatipe gönderdim, ama sonradan başka okula gitti, buranın nasıl bir yer olduğu merak ettim, tanımak istedim."* dedi. Bizde yol

arkadaşımla yaptığımız çalışmaları anlattık, projelerimizden bahsettik.

Biz anlattıkça teyzem duygulanıyor, bir yandan ümitsiz bakışları yeniden canlanıyordu, zaman zaman araya giriyor *"Oğlum, gençlik, nesil çok kötü bir hal alıyor, küçükler büyük tanımıyor, büyüklerin ne yaptığı belli değil, ne olur bir şeyler yapın"* diyordu gözyaşları eşliğinde. Yaptıklarımızı dinledikçe bizlerin anne-babasını merak eden teyzem, oğlum *"Sizin annenizle tanışmak istiyorum, ayaklarından öperim, ne güzel çalışmalar yapan, dertlenen evlatlar yetiştirmiş dedikçe"* yol arkadaşım ile birbirimize bakıyorduk, teyzem gelmeden biraz önce konuştuğumuz konular geliyordu aklıma, utanıyordum adeta.

Aradan bir saate yakın zaman geçti, teyzem oturdukça oturdu, dinledikçe dinledi, ağladıkça ağladı, belli ki teyzemin derdi büyüktü, evlatlarının elinden kaymasını istemiyor, vatansever bir nesil olmalarını istiyordu ve umudunu, önce Rabb'ine sonra bize bağlamıştı. Telefon numaramı istedi, "*Çocuğumu size gönderemezsem sen gelir misin oğlum bize?*" deyince ne demek teyze bir emrinle sendeyiz dedim. Teyzemi biraz ferahlattıktan sonra yolcu ettik.

Teyzem bize bir ders vermişti, ümitsizliğe, yorgunluğa düştüğümüz bir vakit, düştüğümüz yerden kalkmamıza vesile olmuştu, hani derler ya belki de bir hızırdı! Evet yol çileliydi, zahmetli ve yokuşluydu, belki daha hiçbir şey çekmemiştik bu yolda, belki de ilk rüzgar da hemen savrulduk; ama Rabb'im o nur yüzlü, gözü yaşlı teyzemle bizi yeniden uyandırdı,

içimize bir inşirah ferahlığı verdi ve derdimizin yeniden bu yol olması gerektiğini bize hatırlattı. Rabb'im bizleri istikametinden ayırmasın, bizlerin kalbini ve iradesini dini ve rızası üzere sabit kılsın.

Biz mesajı aldık *"Ey kulum, ey yolumda olduğunu iddia eden gençler, kendinize gelin, sizin dert diye dertlendiklerinizin üzerinde daha önemli dertler var, yanınızdayım olması gereken dertleri edinin ve çalışın***.**"

"*Duyamadıklarımız ve söyleyemediklerimiz arasında yaşıyoruz bu hayatı. Sevdamızın sırrı lal olmakta...*"

Hep Düşünür Bazen Yazar

"*Her geçen gün, dünya seni terkederken, senin her gün bu dünyaya yakınlaşman niye?"*

Hep Düşünür Bazen Yazar

Yüzüme Açan Nur

Varlığını kalbime sır eden kutlu sevdam!
En kıymetlim, ömrümün en güzel **var**ı
Vuslat mı, hasret mi?
Bilmem ne hallerdeyim
Ama bildiğim bir hal var
Bir selam uzağında "*etme*" dediğin sevdamın halindeyim.

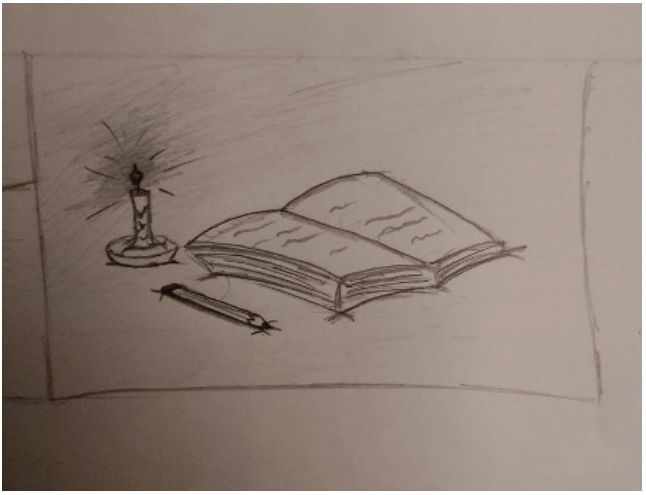
Aklımı, yüreğimi teslim ettiğim **nur**um
Uykusuz gecelerimin dinginliği,
Sabaha seninle ulaşmanın huzurusun.

Sana ne kadar şükretsem azdır,
Bazen hemen oluverir,
Varlığın sahibi "*kun fe yekun*" dediğinde
Seni bana hissettiren, yüreğinin sahibine ant olsun ki
Bu ateşin içinde yanan bir zerreyim
Sana yanan, seninle kavrulan
Bir zerre.

Ey kalbimin en hüzünlü yanı,
Sana hüzün olana hüzün olmak,

Seni alçaltanı, yerin altına alçaltmak,
Benim kıyamadığıma, kıyana ateş olup yakmak isterim.

Ey hicranım, vuslatım, özlemim!
En kıymetlim, ömrümün en güzel varı
Varlığını kalbime sır eden kutlu sevdam,
Sen bu kalbin yüzüme açan nurusun

"*Sen yeter ki yürü, yolcu bilmese de yol bilir.*"
Hep Düşünür Bazen Yazar

Nefis ve Hakikat

Nefis, insanın başının en büyük belası. Bir türlü körelmeyen, bir türlü hükmedilmeyen, Kabil'den bu yana gelen bitmez tükenmez bir düşman. Öyle ki nefsine köle olan hiç kimse özgürlükten bahsedemez ve hiçbir doğruyu göremez. Gören gözü kör, işiten kulağı sağır eder, düştü mü bir kuyuya içinden çıkılmaz hale getirir. Nefis öyle bir hükmeder ki etkisi altına aldığı varlığı, hiçbiri hakikate ulaşamaz. Ne hatasını kabul ettirir, ne de özür dileme fırsatı verir, günahı işlettikçe savundurur, savundukça işletir, haram, günah adına ne varsa baş tacı eder yüreğe, güzel gösterir…

Hakikat, bulunabilecek en güzel gerçektir, doğrular değişir; ama hakikat asla değişmez. Su vardır, bir yudumu şifa olur, su vardır bir yudumu ölüm olur. **Su**da değildir marifet, **su**dur bazı hastalıklara doğru, bazı hastalıklara yanlış olan; ama **su**yun kullanılma durumudur hakikat. Adaletin tecelli etmiş halidir, kişiye huzur verir, güven verir, muhabbet verir, sevgi verir, hiçbir şart ve zaman altında değişmez, bulundu mu bir kere, olduğu ortama huzur getirir, samimiyet

getirir, aşk getirir. Hiç olur mu aşkın, muhabbetin, huzurun olduğu bir ortamda sıkıntı? Müslümanın derdi ile dertlendirir, kardeşini Allah için sevdirir, gönülleri birbirine ısıtacak kadar da güçlü bir bağdır. Hakikati arayan gönlün algısı açıktır, varsa bir yanlışı bulur hemen doğruyu; çünkü müsaittir hakikate ulaşmaya, arar bulur; ama yoksa gönülde hakikat zerresi, düşer yürek nefsin eline, nefiste, önce gönlü sonra zihni allar pullar bulandırır, hırçınlaştırır, yıkar, uzak eder, koparır. Rabb'im nefislerden arındırılmış, hakikate bezenmiş gönüllerle buluşturtsun bizleri. Yüreklerimizi hakikat ile donatsın, donatsın ki dostluklarımız muhabbete ulaşsın.

"*Rüyalarda gördüklerimiz ve yüreğimizde hissettiklerimiz, kalplerin Allah'ın elinde olduğunun kanıtıdır*."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Sen Şahit Ol!
Ey sevdam, ey gönül yangınım,
Bitmeyen şiirim, söylenemeyen şarkım,
Tükenmeyen yolum, yanmayan ateşim,
Dili lal olmuş sabahlarımın nuru

Ben seni çok özledim,
Öyle özledim ki,
Her zerrem yanarcasına,

Sevmeye muhtaç olduğum
Kutlu sevdam, sen bana vuslat,
Sen bana özlem, dillenmeyen sevdamsın.

Ey şiirim,
Seni gönlüme düşüren o kutlu varlık,
Verdiği emaneti alana kadar bu kalpte emanetsin,
Bu canda sırsın.

Sevdiğim, yol aydınlığım
Huzur kaynağım, istikametine kördüğüm olduğum
Sevdasından ayrılamadığım en büyük sırrım

Sen görmesen de, işitmesen de, bilmesen de
Bu yürek burada sırrına yanacak
Ve bir gün sırrı ile emanetini teslim edecek.

Ey Rabbim, sen bana şahit ol, sırrıma derman ol
Sen bize yol ol, yolunda yürüt
Aşk ol, sevdanla erit bizleri

"Aynı duyguyu yaşamayanlar,
aynı muhabbeti anlayamazlar."
Hep Düşünür Bazen Yazar

Dedikodu, Kalbi Karartır

Bugün toplumumuzun en büyük hastalıklarından biri: Dedikodu. Yüce Allah, yapanlar hakkında ne kadar kötü bir şey olduğuna vurgu yapmak için *"Ölü kardeşinin etini yemek gibidir"* benzetmesi dahi yapıyor.

Ben dedikodu ve gıybeti, alkole ya da uyuşturucu maddelerine benzetirim, ikisi de *"Bir defalık bir şey olmaz"* diye başlıyor, haz ve muhabbet veriyor, Bağımlısı olunması durumunda önce zihni bitiriyor daha sonra topluma zarar veriyor. Dedikodu, insanlar arasında güven duygusunu ortadan kaldıran, insanların birbirini sevmesinin önündeki en büyük engeldir. Dedikodu yapanlar, kolay kolay insanları sevemezler, yeni tanıştıkları insanlarla ilgili ön yargıları vardır, hatta tanımaya bile gerek duymazlar. Dolmuştaki teyzeden, komşusuna kadar herkes hakkında rahatça konuşabilirler.

Dedikodu, önce dinimizce yasaklanmış büyük günahlardandır. Güvenli toplumları, sevgi ve saygının hakim olduğu ortamları tesis etmek aslında iki

dudağımızın arasındadır. İnsanları arkadan çekiştirmek, sürekli aynı cümleleri pelesenk etmek biz Müslümanlara yakışmaz, zaten inanıyorum ki dedikodu yapan insanlar, dedikodu yaptıkları kişilerle çıkarları ters düştüğü anda biri, diğerinin dedikodu malzemesi olur.

Ben olanı söylüyorum

Dedikodunun en büyük kılıfı, dedikodu yapmak gibi olmasın, ben olanı söylüyorum zaten (olmayanı söylemek dedikodu değil iftiradır), "*Burada olsa yüzüne karşı da söylerdim*" sözünü söylemek kişinin söyleyeceklerini **meşru** kılma çalışmasıdır. Zaten bu sözler vesveseden öte bir şey değildir. Yarın, insanların yüzüne karşı söyleyemeyeceğin bir sözü arkasından söylemek, bir insanın düşebileceği en aciz durumdur. Maalesef dedikodu ve gıybet, zayıf insanların silahıdır.

Kardeşim! Nefis, öyle bir şeydir ki bu dedikoduyu yaptırır ve sonra *"Ama ben haklıyım, söylediklerim de doğruyum…"* dedirtir. Bu cümleyi kullanıyorsanız nefsiniz öne çıkmıştır ve bunun sıklaşması kalbinizi karartacaktır.

Bu yazıyı buraya kadar okuduysan, bundan sonra dedikodu yapmak konusunda biraz daha dikkatli olacağını düşünüyorsun demektir. Dedikodu yaparak insanların hayatlarını etkilemeye, insanlar hakkında, başka insanlara kanaat oluşturucu yanlış bilgiler vermeye hiç kimsenin hakkı olmadığı gibi, vebaldir, büyük sorumluluktur. Farkında olmadan, ortamda

bulunmayan insanlarla ilgili üç kuruşluk bilgilerle laf olsun diye konuşmak bir Müslümana yakışmaz.

Nerede, kiminle, hangi haklılık derecesinde olursa olsun, dünyanın öbür ucunda da olsa iki kişinin, yanında olmadığı üçüncü kişi hakkında O'nun memnun kalmayacağı şekilde konuşması dedikodudur. Yüce Allah, tüm günahları affedebilecektir; ama dedikodu gibi kul haklarını, kulların kendilerine bırakacaktır. Gel, hem dünya hayatını, hem ahiret hayatını ziyan etme! Dedikodunun devamı kindarlık ve hasetliktir ki bir insanın düşebileceği en aciz durumdur.

"En çokta gönlünün kapısına kilit vurduğunu sananlar vurulur."

Hep Düşünür Bazen Yazar

"Sırrın sahibine sormuşlar "*Ölüm, sevdayı bozar mı?"* diye. Sır, *"Ölüm, sevdayı bozmaz, sırra kavuşturur cancağızım*." demiş.."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Ben hep yolun sevdasındayım

Ey bu hayata ait olmayan sevdam,
Özlediğim, yandığım, kül olduğum,
Sen, gönlüme gül oldun açıldın,
Ben sana kül oldum yandım

Gönül denizimin kopan fırtınası,
Ait olmadığın hayatıma bir gün geleceğinin ümidiyle...
Deniz feneri gibi yaktım gönlümü,
Sen bana sır, ben sana yorgun
Gözüm uzaklarda, ufuk çizgisinde
Cenneti izlercesine...

Her sabah namazına heyecanla uyanışım,
Ait olmadığımız hayata yeniden dirilişimsin.

Ey Rabbine sevdalı, varlığın en güzeli
Tüm zamanların en güzeli,
Farkında mısın?
Dünyada yaşamıyoruz, sadece dünyadan geçiyoruz
Geçiyoruz işte bir yol boyu,
Şairin dediği gibi gidiyoruz gündüz gece
Neresindeyiz yolun kim bilir!

Ama bildiğim en iyi yer, ben bu yolun hep sevdasındayım,
Kah sevda çeşmesinde,
Kah sevda limanında
Ve bir gün son durağında

Yol biter, sırra varır
Yol biter, **nur**a varır
Yol biter, sana varır

"*Ateşin harlandıkça yanması,*
ateşin yanmaya olan sevdasındandır."
Hep Düşünür Bazen Yazar

Genç kardeşim sen Rabb'inin müjdesisin

Ele avuca sığmayan, kanı kaynayan genç kardeşim!

Elinde telefonla o sosyal medyadan, bu sosyal medyaya koşan,

PUBG oynayan kardeşim!

Unutma, sen bir devsin ve yükü ağırdır devin.

Çünkü deden Fatih Sultan Mehmet 21 yaşında İstanbul'u fethetmişti.

O yaşta mısın? Yoksa fetih hazırlıklarının yapıldığı yaşta mısın?

Şimdi kafanı ellerinin arasına al ve düşün!

Deden Fatih'in fethettiği İstanbul'un yaşında sana sanal ortamlarda, sanal oyunlarda sana sözde fetih yaptırıyor,

Kafana maske takarak, oyalamak suretiyle zihnini bulandırıyor.

Ve şimdi kafana taktığın maskeyi çıkar ve bir kenara bırak.

Evet sen, okumayı sevmeyen, ben kitap okumam diyen kardeşim!

Zaten senin okumanı, düşünmeni ve sorgulamanı istemiyorlar.

Çünkü sen düşünürsen deden Fatih gibi olmandan korkuyorlar,

Fatih gibi olursan Londra'yı, Paris'i, Kudüs'ü tekrar fethetmenden korkuyorlar.

Şimdi değil de, ne zaman kardeşim?

Şimdi biraz daha düşün!

Ve seni ne ile oyalıyorlar?

Ne için yaşıyorsun aslında?

Unutma ne için yaşarsan, O'nun için ölürsün,

Yaşadığın her ne ise O'na kul olursun,

Sen Rabb'inin dünyadaki halifesi, deden Fatih'in, Yavuz'un, Abdulhamid'in bugünkü müjdesisin.

Şimdi kalk ve uyar!

Bu yazıyı arkadaşlarına sesli oku!

Silkelen ve kendine gel.

Yeni fetihler bekleyen gönüller, senin kendine kul olmanı bekleyen bir Rabb'in var.

Sana bir dünya liderinin başarısının sırrını söyleyeyim mi?

"*Oku, düşün, uygula ve neticelendir.*" (sahibini araştır, sen bul)

"Sen, hayranlığın kendisi,
ben anlatmaya çalışan. Seni anlatan
her sözcük, her cümle sana bezenmiştir."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Genç Kardeşim, namaz kavuşmaktır!

Hayatının en güzel yıllarını yaşayan, elinde binlerce liralık cep telefonu olan,

Facebook ve Instagram'da binlerce takipçisi olan,

Like üzerine like alan popüler kardeşim!

Attığın hikayelerle fark yarattığını zanneden kardeşim!

Seni Rabbin yarattı

Seni hikayelerinde, profillerinde binlerce like almanı sağlayan güzelliği sana seni yaradan verdi.

Yürüyen ayak, gören göz, seven bir kalp verdi.

Peki sana bu kadar nimeti veren Rabb'in, senden kendisine kul olmanı istemeyeceğini mi sanırsın?

Rabb'imizle aramızda en büyük gönül bağımız olan namaza başlamalısın, eğer ara sıra kılıyorsan sürekli kılmalısın.

Ha unutmadan, sosyal medyada, Whatsapp durumlarında, gruplarda ve dahi kimsenin görmediği özel mesajlaşmalar da seni gören bir Rabb'inin olduğunu **sakın ha unutmayasın**. Kullandığımız her kelimenin, cümlenin, hatta emojinin dahi hesabını bizi yoktan var edene **vereceğimizi de unutmayalım.**

Şimdi güzel bir abdest al, içinde bulunduğun vaktin kıymetini bil ve Rabb'inin huzuruna yönel,

Şöyle güzel bir tekbir getir ve secdeye var,

Rabb'ine "*Ey beni yoktan var eden Rabbim, beni namazla huzuruna kabul et, beni namazsız bırakma. Sevdir bize namazı, dua etmeyi, dua edebilen kullarından eyle*." de.

Unutma Rabb'in sana küsmedi, seni terketmedi de,

Sen O'na hele bir yaklaş, yaklaş ki ayrılıklar son bulsun. Varlığın en güzeline kavuşmanın tadını yaşa.

Haydi şimdi "Bismillah" de ve başla.

Şimdi Rabb'inin huzuruna yürü, yürü ki karanlığın aydınlansın.

"*Yürek bir kere özlemeye dursun, kırık dökük bir cam gibi, her düşüncesi kesiyor insanın nefesini.*"

Hep Düşünür Bazen Yazar

Senden Nasıl Vazgeçeyim

Kalplerin en derinliklerinden geçen,
Hislerin her zerresini bilen, en yüce varlığın
Gönlüme düşürdüğü en güzel **var**ım

Sabahın nuruna bir çağrısı ile kalktığımın verdiği,
Yürek yangınım,
Okunan her ilahi çağrı bana seni hatırlatıyor,
Aldığım abdest, sürekli durduğum o seccade bana seni hatırlatıyor.

Sırrımı, **dua**mı ve **sevda**mı kendisine arz ettiğim Rabb'im
Ettiğim her arz,
Huzurunda durduğun her duruş,
Secdende döktüğüm her gözyaşı
Bana sevdasını, kalbime düşürdüğüm o **nur**u hatırlatıyor,
Sevgiliye açılan güllerin en güzelini hatırlatıyor.

Ey lal olmuş gönlümün sessiz çığlığı
Sevda limanıma demir atan kördüğümüm,
Hatıranla varlığımın huzuruna durduğu her cami, her minare

Yürüdüğüm her yol, oturduğum her koltuk bana sırrını hatırlatıyor.

Ey yüreklerin sahibi,
Gönülleri inşa eden sırrımın yegane sahibi,
Arz ettiğim duaları, huzurunda kabul eyle,
Sırrımın kendine sır, kalbine ferahlık eyle

Değdirme nefsimi sevdama,
Sensin bize sevmeyi sevdiren,
Sevdir bize görmeden sevdiklerimizi,
Sevdir bize işitmeden sevdiklerimizi,
Sır et bize en güzel **var**larımızı.
Varlığından haberdar eyle gönüllerimizi.

Var demişken, varlığını bana '**var**' eden sevgili,
Uyuduğumda rüyam, uyandığımda uykusuzluğum,
Uyanamadığımda ölümüm, sana kavuşmayı hatırlatıyor.

Şimdi söyle bana!
Rabbime arz ettiğim **dua**m,
Ölümü, kavuşmak saydığım sevdam,
Söyle şimdi senden nasıl vazgeçeyim?
İnsan böyle bir **dua**dan, **yar**dan vazgeçer mi?

"*Bir yol var gitmek istediğim gözlerinin*
uçsuz bucaksız derinliğine."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Hayranlıklarımız Putlaştırılmamalı

Gündelik hayatta birçok kez sevgilerimizden, sevdalarımızdan, hayranlıklarımızdan bahsederiz. Kimi zaman bir futbol takımına, kimi zaman bir siyasi lidere, kimi zaman bir cemaat liderine…

İnsan sevdiğinin her sözünü, her hareketini sorgusuz sualsiz kabul etmek ister, hatta bazen sevgilerimizi öyle boyutlara getiririz ki Allah'a ait olan sıfatları yükleriz onlara, işte tam olarak putlaştırmak, dolayısıyla şirke düşmek bu noktada devreye giriyor.

Gündelik hayatta irili ufaklı birçok kez şirke düşüyoruz aslında, bunların büyük bir çoğunluğunu bilmeden yaparız. Günün birinde sosyal medyada dolaşırken çok üzüldüğüm bir paylaşıma denk geldim, bu paylaşımda bir hanımefendinin profilinde şöyle yazıyor: "*Biz O'nun hanesinde çıkan ekmeğe kıyıp, belki eli değmiştir diye parçalayamazken bize hala soruyorlar aşık mısınız diye? Sizde görseydiniz ela gözlerini bakalım, Mecnun mu olurdunuz Şems mi? Denemek bedava irtibat kafile sorumlusu.*" Belki de bu hayatta

Peygamber Efendimiz SAV'e bile bu şekilde methiyeler düzemeyen bizler, çok sevdiğimiz bir kişiye karşı böyle cümleleri çok rahatlıkla kurabiliyoruz.

Zira ben hoca değilim, alim değilim, sadece basit bir kulum; ama aldığım, bildiğim, okuduğum küçük bir bilgiye göre "*Müslüman genç bir hanımefendi, kendisine namahrem olan bir erkeğin gözlerine (ela) bakarak Mecnun ya da Şems olamaz.*" diye biliyorum, yine gündelik hayatta hayranlık duyduğumuz siyasetçilerin, futbol takımlarının yanlışlarını kabullenmemek, yanlışını bile doğru bir şekilde savunmak kısmi bir putlaştırmadır. Müslüman; iyiyi, doğruyu, faydalıyı ve adaleti; kötülükten, yanlıştan, zararlıdan ve zulümden ayrı tutan kimsedir. Kur'an ve sünnet çerçevesinin dışına çıkmamalıdır.

Allah'a doğrudan, samimi bir inanç ve dua ile tevbe ederek yaklaşmak yerine, kendisini **'ela gözlerde'** kaybetmek suretiyle kaybolduğu yerde, Şems'in Allah'a olan aşkını bile beğenmemeyi tercih etmeyenle, şirkin dibine vurmuştur. Rabb'im, sevgimizde ve düşmanlıklarımızda bizi ölçülü eylesin, yaptığımız işlerde adaleti elimizden bıraktırmasın. Zira Allah (cc) "*Bir topluma olan kininiz, sakın ha sizi adaletsizliğe itmesin, adil olun. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının*" diye buyurmuştur.

Sırrına, Sır Olan Bir Bakışta Ben Olsaydım

Sırlı gecelerimin
Sevdalı sabahlarına uyandığım,
Uyanmazsak bile sırrına kavuşacağım sevdam
Parmaklar ardında sevdasına tutulduğum
Gönül yangınım,
Sırrına esir, sevdana yangın, **şiir**ine bitkinim

Gecelerimin en güzel duası,
Soğuk gecelerimin sıcak sabahına uyandıranı,
İlahi çağrıların en güzel hatırlananı,
Sende uyanan bir uyanışta ben olsaydım...

Varlığın tüm sahibi şahit olsun ki;
Gönlüme düşürdüğü en güzel **var** olansın
Sevdası yüreğinde, gönlü yorgun mahzun bakışlım
Bakışında kaybolduğum, aklımı kaybettiğim
Ruhumun en derinliğinde hissettiğim sır sevdam,
Sana gelen bir koşuşta ben olsaydım
Sana bakan bir bakışta ben olsaydım

Ben sana yangın, ben sana bitkin,
İçimde sen, arkamda sen, her zerrem de sen,
Hepsi bir '**elif**' gibi dimdik

Sana yürüyen bir yürüyüşte ben olsaydım
Ey sırrım, en sevgilim
Sana bakan bir bakış,
Sana gelen bir koşuş,
Sende uyanan bir uyanış,
Sende dirilen bir sevda da ben olsaydım

"*Bazıları memleket gibidir,*
eksikliği hep bir gurbettir."
Hep Düşünür Bazen Yazar

Kabul Olunmuş Dua...

Bir yetimin kabul olunmuş duası...

"*Allah dilerse sular büklüm büklüm burulur, bir yetimin duası kabul olur.*"

Yetimlik, kainatın efendisinin makamı, öyle bir makamdır ki dünya durur bir duaya.

Günün birinde ilginç bir ana şahit oldum. Ramazanın manevi atmosferine girdiğimiz o günlerde, aralıksız çalışmaya devam ediyoruz. Önceden planladığımız bir ev ziyareti için vakfımızdan ayrılmış ve ilgili aile için ziyarete gitmiştik. Gün daha akşam olmamıştı, ikinci bir ev ziyaretine daha gitmenin planlamasını yaparken, akşam ezanı okunmuştu. Namaz için Sarayburnu Camii'mize çektik arabamızı, cemaate katıldık ve sonraki akşam teravih namazı ile başlayacak olan ramazanın heyecanını konuşuyorduk. İkinci ev ziyareti için arkadaşımızı aradık ve belirlediği evin adresine doğru yol aldık. Evin kapısına geldiğimizde bir sene önce ramazan ayı sebebiyle yaptığımız yetim

aile ziyaretini hatırlamıştım. Arkadaşlarıma sorduğumda bilgiyi doğruladılar.

Bir heyecan kaplamıştı beni, hazırlıksızdık, "*Bismillah*" dedik ve çaldık kapıyı. Bir sene önce kapıyı bize açan ablamız kapıyı aralamıştı, içeri geçtik. 4 ve 9 yaşında iki kızı bir de 10'lu yaşlarında oğlu vardı. Biraz sohbetten sonra 4 yaşındaki küçük hanım ile göz göze geldik, onun dikkatini çekmek istiyordum ve hayatımda belki de ilk kez bir ev ziyaretinde buna benzer bir teklif getirmiştim. Bir sonraki gün yoğun bir program olmasına rağmen küçük kız ve ablası için "*Yarın lunaparka gidelim mi ne dersiniz?*" demiştim. Buraya kadar her şey normaldi, küçük kızla göz göze geldim, gözlerinde utangaçlık, mahzunluk ve mutluluk dikkatimden kaçmadı. Annesi, küçük kızına dönerek dedi ki: "*Kızım, bak günlerdir lunaparka gitmeyi çok istiyordun, gider misin abilerinle?*" deyince orada zaman durdu adeta… Artık kelimeler, cümleler boğazımıza düğümlenmişti, anne bile şaşkındı, hayır o eve biz gitmemiştik, bizi Allah götürmüştü o eve. Rabb'im kabul etmişti yetiminin duasını, nasıl geri çevirir ki. Küçücük dudağından çıkan dua, bu kadar hızlı nasıl kabul olurdu ki? Kim bilir nasıl istedi de, Rabb'im bizi karşısında hazır ola getirdi. Rabb'im istedi (ol dedi), bizi dizayn etti, gönüllerimizi işledi, günü planladı, önce akşam namazında huzuruna kabul etti, sonra emrini gerçekleştirmek üzere küçük kardeşimizin kapısına kadar götürdü. "*Haydi yetimim, duanı kabul ediyorum, bunlarda senin hizmetçilerin.*" dedi.

Yetimin duasını kabul eden, bizi o duaya vesile kılan Rabbimize hamdolsun. Allah duaları kabul etmek isterse, o duaların kabulü için vesileler oluşturur, sonra o vesileleri de kabul edeceği kulunun duası için imtihan eder. Rabb'im bizi istikametinden ayırmasın, eksik varsa da tamamlasın inşallah.

"*Bazılarının hikayesi yan yana başlar, bazılarının hikayesi yana yana biter.*"

Hep Düşünür Bazen Yazar

"*Yorulduk diye vazgeçeceğiz mi sandın, sürünerek varırız.*"
Hep Düşünür Bazen Yazar

Sevdaya açan gül
Selam sana şiirim,
Selam sana yüreğimin en güzel yanı,
Selam sana duygularımın tercümanı

En güzel sözlerim, en özel hislerim,
Her vaktin en güzeli,
Suskunluklarımın sebebi, yüreğimin çığlığı

Seher vakitlerinin en güzel çağrısı,
Zerrelerimin en büyük ve sonsuz sırrı
Güne seninle başlangıcım, günü seninle bitirişim,
Gönlüme ektiğim bir tohum, sevdama açan bir gülsün

Sahi gül, en sevgiliye açan değil miydi?
Gülün kaderinde olsa gerek sevdaya açmak,
Sevdaya dirilmek, sevdaya hayat olmak
Günde beş vakit huzurunda olduğum,
Huzurunda bulduğum sır,
Sırrıma, şiirime ve sevdama şahit ol,
Şahit ol ki bu yürek sevdanla hayat bulsun.

"Bazen susar özleriz, bazen O'nu konuşur özleriz, bazen akşam olur yine özleriz; ama biz sırrımızı her daim özleriz."
Hep Düşünür Bazen Yazar

*"Kördüğüm gibi sevilenler, kör olup görmezden geldiler, halbuki **'düğüm'** olmayı tercih edebilirlerdi."*

Hep Düşünür Bazen Yazar,

Neydi Sır?

Adı gibi gizemli, heyecan verici bir kelimeydi **sır**

Zaman zaman uykusuz kalmak, gecenin bir saatinde uyanmaktı sır,

Günde 5 vakit gelen çağrıya, kalp titremesiydi sır

İlahi huzurda bulunan sevdaların en güzeliydi sır

Vücudunun her zerresinde, iliklerine kadar sevdayı hissetmekti sır

Adı anıldığında, adı geçtiğinde içini bilmediği bir heyecan kaplamaktı sır

Sevdanın ummanında kaybolmaktı sır

Bazen anlamsız bir şekilde 'öyle işte' demekti sır

"*Etme*" dediğinde edememekti, sonra dayanamamaktı sır

Bazen lal olup susmaktı sır

Bazen şehirde, bazen köyde aynı havayı solumaktı sır

Aynı koltukta, farklı yönlere giderken aynı duyguları hissetmekti sır

Bazen bir şiirde kaybolmak, şiir olmaktı sır
Bir sözü ile gönüllerin hazırola geçmesiydi sır
Olmadığı yerde varmış gibi yaşamaktı sır,
Bazen sadece iki noktaydı sır
ve sırrın sırrına sevdalanmaktı sır.

AFORİZMALAR

Bir kere çekmişse merkezine sevda;
döneceksin, yanacaksın, gerekirse kül olacaksın.

***

Ben seni sevmekten,
sen bana lal olmaktan usanmadın.

***

Sır oldun, ördün sevda ağını yüreğime. Ne
gidebiliyorum, ne kalabiliyorum.

***

Sevdalar, şahit olunmayan gönüllere yük olur mu?

***

Bazı **sır**lar, bir an dahi akıldan çıkmaz. Akıldan
çıkarsa akıl gider, can gider, yaşam biter.

***

Celladına aşık olmakla, yüreğindeki yarayı yar sanmak aynı şeydir. Yüreğinde yar, yara olmaya başladıysa **'tükenme'** başlamış demektir.

***

Bize ölümün ayırdığı sevdalar değil,
kavuşturduğu sevdalar gerek.

***

İnsan nasibe, nasip duaya, dua hale tabiidir.
Hâline dikkat et nasibin olabilir.

***

Her mutluluk, huzur getirmez,
ancak her huzur, mutluluk getirir.

***

İnsanın zarif zaafları,
insanı zarafetinden bazen alıkoyar.

***

Hayat, aklında dahi olmadıklarınızın,
gönlünüzde olmasıyla akıp gidiyor.

***

Öldüren değil, olduran sevdalara talibiz.

***

Yüreğime bir cemre gibi düştüğünden beri,
tüm zamanlar bahar bana.

***

Sevda, hakikatin sırrına sevdalanmaktı.

***

Gönülde olanlar,
gönlün kendisine tabiidir, yer kaplamaz.

***

Kendini bulmak için önce kaybetmelisin.
Hiçliği kabul eden, **var**lığın kıymetini iyi bilir.

***

Dünya kandırır, kalp kanar da,
yokluğun hep bir muamma..

***

Sensiz bir garip, sensiz, bir garip...

***

Dua, muhabbettir, bazen özlemle,
bazen sevdayla...

***

Bazı şeylerden yavaş yavaş gidilir. Zamanla
unutulur gibi değil, zamanla alışılır gibi...

***

Bir dünya dua'm, bir dua **dün**yam...

***

Kıyamete kadar sürecek olması
çok uzak hissettiriyor, sonu kavuşmak
olması ise çok yakın hissettiriyor.

***

Siz, sizinle yaşayacak olanları,
sizi yaşamak isteyenlere değişiyorsunuz.
Sizinle yaşayan gönül kırk günde doyar da,
seni yaşayan gönül kırk asır doymaz.

***

Dünyada çıkmaz sokak olan sevdaların yolu
cennete çıkar. Biz, cennet sokaklı sevdalara talibiz.

***

Ya en büyük dengesizlik, denge sağlamak için
kullandığımız koltuk değnekleri ise…

***

Bizim muhabbetimizde elin, gözün,
kulağın hükmü yoktur.
İçinde sır olan bir gönül yeter bize.

***

Seninle görüşmeye değil,
seni görmeye ihtiyacım var.

***

Seven, sevdiğinden alır payını,
bazen ağzının, bazen gönlünün...

***

Sen ki huzur-u hakikate kadar, hep bir lal, hep bir
sır, hep bir dua, hep bir var olacaksın...

***

Gözünü kapattığın anda, mesafelerin kalmadığı
sevdalara yanmışız biz.

***

Kahrolası bu dünya da, bazıları
'iyi ki var' iyi ki 'iyi ki var' dediklerimiz var..

***

Rabb'iyle bir kulun barışmasının
ilk alameti, namazdır.

***

Herkes gider, insan kalır kendine,
sırrın giderse, hiçbir şey kalmaz geride.
Sevdan ile ben, sen sevdasız ben, hiç...

***

Bazen bildiklerini okuyanlara,
bildiklerimizi susmak gerekir.

***

İnsan bir kere gitmeye dursun,
artık tüm gelişleri, tek o gidişi hatırlatır.
Gitme, gitme ki gelişin olmasın.

***

Zira, sevdalar aynı yöne akarsa yol alır.

***

Yoruluyor insan, yüreğinin kaldığı yeri özlemekten.

***

Karanlık, şehrin ışıkları karanlık şehrin, ışıkları.
Sensiz, ben karanlık, bensiz sen, karanlık...

***

Yokluğunuzun yara olmadığı gönülleri,
yüreğinize yara yapmayın.

***

Vazgeçtim senden sonra, tüm senden öncekilerden.

***

Ölümü son uyku zannedenler, ölümün son uyanış olduğunu bilmiyorlardı. Ölümün son uyanış olduğunu bilmeyenler, aslında ölüm öncesi uyuduklarının farkında değillerdi.

***

Özdemir Asaf'ın Lavinia'sı, Abdurrahim Karakoç'un Mihriban'ı, Sezai Karakoç'un Mona Roza'sı, Mimar Sinan'ın Mihrimah Sultan'ı... Bu sevdaların ortak sırrıdır özlem.

***

Franz Kafka'nın "*Hiçbir eksiğim yok, kendime muhtacım yalnızca*." dediği yerden *"O bir eksikle, tüm eksikliğimin başladığı yerdeyim*." dediğim yere geçtiğim aralıktayım.

***

Sahi, yaşımız, yaşanmışlıklarımızla hesaplanmış olsaydı kaç yaşında olurduk?

***

Sırrın sırrına sır olacaksan;
Huzur-u İlahi'de yar olacaksın, şiir olup yanacaksın.

***

Sır, sırrın sırrına sevdalıydı.

***

Sevdasız yaşanmış dakikalar,
yaşanmamış ömürdür cancağızım.

***

Biz, görmeden sevdiklerimizi aslında nereye baksak görürüz. Hiç gözün sevdası yeter mi yüreğin sevdasını görmeye?

***

Ya her kuş gibi uçacaksın ya da **O** kuş gibi sır olup sevdanın üzerinde duracaksın.

***

"*Bazı sevdalar ateşe benzer, çok yaklaşırsan yanarsın, uzaklaşırsan üşürsün.*" derler. Sır için yanacaksak,
kavrulalım cancağızım.

***

Unutma! Her gidiş bir vuslat,
her varış bir sırdır. Mesele sırra nasıl vardığındır.

***

Sır; suyun Yusuf'a, ateşin İbrahim'e, kuyunun
Yusuf'a, Yaradan'ın sevgiliye, **sır**rın **şii**re sevdasıydı.

***

Ey gönül ses etme!
O'da seni çok seviyor ki muhatabısın.

***

Bu ezanlar sevdamıza şahit
olduğu sürece bu şiir bitmez.

***

Biz, **sır**lı gecelerden, sevdalı sabahlara uyanmaya
alışmışız bir kere. Uyanamazsak bile kavuşuruz, ya
uyanırız, ya kavuşuruz.

***

Ey yüreğimin Kudüs kadar yorgun,
İstanbul kadar aziz sevdası,
sen bu yüreğin başkenti, asil duruşusun.

***

Miladi zamanlar akar geçer, gün gelir tarih olur;
ama sevdalı zamanlar hep sır olur,
vuslat olur, cennet olur...

***

Bazen kelimelere yüklediğimiz
anlamı binlerce cümle anlatamaz...

***

Beni alan sevdalar, şiir olup dile, sır
olup sana getiriyor.

***

Görmeden iman etmenin tadını alanlar, başka alemlerin sevdasını görmeden, iliklerine kadar yüreklerinde yaşarlar.

***

Özlemek, bir şeylerin eksikliğini duymaktır.
Yanmak, özlediğine kül olmaktır.

***

Gecesi gündüz, gündüzü gece olan sevdalara kapılanlar için; güneşin ve ayın önemi yoktur.
Bu sevdaları şiirler aydınlatır, **sır**lar ısıtır.

***

Secdelerde buluşulan sevdalar, kıyamda unutulmaz.
Bizde her secde bir hatırlayış, her dua bir yakarıştır.

***

Kalbinin bir köşesine **vav** gibi sığındığım hüzünlü sevdam, sen bu yüreğin her zaman elif gibi duruşu, be gibi sırra yanışısın.

***

Bana hep sırrı sorarlar: Sır; sabahın nur'una,
O'na uyanmak, sonra O'na başlamak ve O'nunla
bitirmek günü. Gül bakışını zerrelerinde
hissetmektir, bir gülüşüne kül olmaktır,
yanmaktır ve sırrı sadece sahibi bilir.

***

Sen, yüreğime bir şiir, gönül kumaşıma
sırlanarak ilmek ilmek işlenmiş nakışsın.

***

İnsanın gözü acıyorsa uykusuzdur, yüreği acıyorsa
sensizdir. Göz uyuyunca geçer de ya yürek!

***

Bazı sevdaların kokusu arş-ı aladan hissedilir de sen
hissetmez misin ey gönül?

***

Bize nefsimizin esiri olan sevdalar değil,
secdenin esiri olan sevdalar gerek.

***

Sevdamızın rengi, şiirimizin adıdır mavi.
Asiliği de, huzuru da bir başkadır.

***

Ey Gönül! Seni yaratan Rabb'ine
vermediğin gönlüne ne vermesini bekliyorsun?
Ben gönlümü O'na verdim, O bana tüm
zamanlarımın en güzel **var**ını verdi.

***

Hangi yöne baksam sen...
Gönlüm sana dönükken, yüzümün kime
dönük olduğunun önemi yok cancağızım.

***

Bir kere sırrımıza kül olmuşuz,
şimdi nasıl yanalım başkasına?

***

Ait olmadığımız hayatta, **sır**rına
kavuşmanın provasını yaşamak istiyorsan
huzuruna duracaksın '**Elif'** gibi…

***

Madem uyku yarı ölüm hali,
o halde ben her gece sana ölüyorum ve varsa
nasipte dirilmek, ilk secdede sana diriliyorum.

***

Kar beyaz sevdalarımız,
gök mavi sırlarımız var bizim.

***

Yüreğimi yakan; ama içime ferahlık veren
başka bir kelime bulamadım, adından başka.

***

Sen, duygularımı eksiltemediğim tek gerçeksin.

***

Herkesin bir şey bulmaya çalıştığı bu hayatta,
ben seni **hiç**likte buldum.

***

Seni bekleyişimin adı yok.
Sadece yüreğime lâl olmuş duamsın.

***

Bazı sırlar, taşıyanını esir eder. Ben **sır**rına esir,
sevdana tutsak**, selam**ına muhtaç, **var**lığına dua...

***

Sen susunca, karışır içim...

***

Bazı sırlar yüreğe şifa gibidir,
Allah'tan acil şifamı diliyorum.

***

Zira, sevdalar aynı yöne akarsa yol alır.

***

Müslüman kardeşinin derdiyle dertlenmek imanın, **sır**rının derdiyle dertlenmek sevdanın tezahürüdür.

***

Uykunun içinde saklı olan sabah namazı gibidir, yüreğimde saklı (sır) olan sevdan. Namaz uykudan, sevdan yüreğimdekilerden hayırlıdır. İkisine de uyanmak paha biçilemez.

***

Sır olunan sevdalara "**Hayırlı geceler"** diyecek kadar bile veda etmek istemezsin.

***

Sır olduğu yürekte, olduğu yeri bilseydi, bu kadar özletmeye haya ederdi.

***

Camın yansımasında kendimizi görsekte, ardında hep yüreğe sır olan sevdaları görürüz.

***

Bazen öyle birini tanırsın ki, bundan önceki tüm tanıdıklarına **'eyvallah'** dersin. Sen O'na sonra sadece **sır** dersin.

***

Ey gönül! hani dünyayı çok sevdin ya sevme.
Yüreğine sır olanla, sana sır edeni sev ki,
iki dünyan sana cennet olsun.

***

Rabb'im bu yüreğe bir daha sevdandan başka **sır** yazmasın. Sevdanla **var**lığını bulan bu yürek, sevdanla **hiç** olsun.

***

Bana seni hatırlatan şarkılarla,
seninle konuşabilme ihtimalini bile çok sevdim.

***

Bu kadar uzak ve zor olma sevdam,
burada senin için yanan bir yürek var.
Seni verene kul, sana kül olacak bir sevdalın var.

***

Sevdamızın adı sır, rengi mavi, hali lal'dır…

***

Gönlüm sevdanla miraca yükseldi. Sırrın bana miraç, varlığın hep huzur...

***

Bizim, denize olan sevdamız, sırrımızın uçsuz bacaksız olmasını hatırlatmasındandır.

***

Biz sevdamızı, bir eline güneş ve bir eline ay verilmesine rağmen sevdasından vazgeçmeyen En **sevgili**den öğrendik.

***

Gönlüm, ne kadar şanslı, her an sırrını yaşarken, gözlerim, yüzüne hasret.

***

Aklımdan **keşke**ler geçmiyor;
ama gönlümden hep **inşallah**lar geçiyor..

***

Biz zor sevdalara talip olmuşuz,
bizim sırlarımız cennetin dünyadaki fragmanı
gibidir. Zira cennet ucuz değil.

***

İnsanın sevdası, **ney**in sevdasına benzer,
ikisi de yandıkça güzelleşir.

***

Sevda, sırrın misafiridir,
sözünde dinlenir, gönlünde demlenir.

***

Mesele sevdamıza kavuşmak için toprak olmaksa**,**
toprakta oluruz**, hiç**te oluruz.

***

Bizim sevdamız, Ağrı Dağı gibi yüksek, kar beyazı gibi temiz, heybeti gibi asildir. **Sır**rı zirvesindedir..

***

Bazen ıssız bucaksız bir yol gibi, karanlık bir gönülde kalırsın. Ne gidebilirsin, ne kalabilirsin...

***

ve bazen sadece özlersin, **hiç**liğe sır olmak istersin...

***

Her şey zamanla değişir. Kimi zamanla, kimi insanla, kimi duayla, kimi sevdayla..

***

Bize oruç gibi sevdalar gerek, yalnızca
O'na kilitlenmek, kavuşmaya kadar
yalnızca onu yaşamak.

***

Rabb'im, kalplerini inşa ederek
bize gönderdikleri ile bizi imtihan eder.

***

Özlemek, bir şeylerin eksikliğini duymaktır,
yanmak, özlediğine kül olmaktır..

***

Şiir yazan ve şir seven insanlar birbirlerine çok
güzel sevdalanır. Hele ki şiir, şiir sevene yazılıyorsa.

***

Tüm vakitlerin **cuma**ya, tüm **cuma**ların ramazana,
tüm ramazanların Kadir Gecesi'ne olan sevdası
gibidir, **sır**rına olan sevdam.

***

Dinlediğim her nota, baktığım her karış, hissettiğim
her duygu bana sırrını hatırlatırken seni nasıl
unutayım.. Şimdi söyle senden nasıl vazgeçeyim?

***

Sevdasına taraf olduğumdan beri,
tüm taraflara, tarafsız kaldım.

***

Herkesin bir şey bulmaya çalıştığı bu hayatta,
ben seni **hiç**likte buldum.

***

Yol biter sırra varır,
yol biter nura varır, yol biter sana varır.

***

Bazen hiçbir şey, hiçbir konu,
hiçbir gündem sensizliği gidermez.

***

En kalabalık olduğum zamanımdır yalnızlığım.

***

Yük bizim, sevdamız yükümüzedir.
Yüreğe yük gerek, yüke sevda gerek.
Sevdasız yüreği neyleyim et parçası.

***

Sırrımıza kavuşmayı beklediğimiz her gün bize
arafedir, kavuştuğumuz gün ise ebedi bayramdır.

***

Topraktan çıkan her mantar
şifa olmadığı gibi, her yüreğe düşen de sevda
değildir. İkisinin de yanlışı zehirler..

***

Çaydaki sır kaynamasında değil,
kaynadıktan sonra iyi demlenmesindedir,
demlenmediğin bir gönüle yanmayacaksın.

***

Herkes eylüle şiir yazıyordu;
ama baharın başlangıcı marttı..

***

Hazan olmuş yüreğimizin dibi;
ama kökünde hep bir sevda.

***

Sır belki de birbirine ait olan sevdaların
cennetle buluşma hakikatiydi.

***

Sır, herkesin sabahın körü dediği
vakitte o **nur**a sevdalanmaktır.

***

Rüyalarda gördüklerimiz ve
yüreğimizde hissettiklerimiz, kalplerin
Allah'ın elinde olduğunun kanıtıdır.

***

En çok da değerine değer vermeyene
kırılır insan, hele de değer verilen ise...

***

Bir öğle vakti gibisin, sevdan hep tepemde,
vakitler geçer de sen hiç geçmezsin.

***

En çok da insanın bakmaya doyamadığının
sözü oturur insanın ta içine...

***

Her hakikatin sığındığı bir
Hira Mağarası varmış, tüm zerrelerimi saran
hakikatimin sığındığı tek yer sırrındır, sevdandır...

***

Bazıları vakit çalar, bazıları bulunduğu
vakte değer katar. İşte biz o değerli vakitlere
sevdalı vakitler deriz.

***

İki nokta, sırdır. Tek nokta hiçliği,
iki nokta varlığı, hakikati, sevdayı ifade eder.

***

Kar, ateşi söndürür diye biliyoruz da ya ateş karı yakarsa. Sır, ateşin karı yakması mıydı acaba?

***

Sevenin gönlünü, sevilenin gönlü çevirir.
Gönlüm, gönlüne, sevdam sırrına esir...

***

Ait olmadığımız hayatın sorunlarını iliklerimize kadar yaşıyor, asıl ait olduğumuz hayatı kaçırıyoruz. Sen Aslı'm, **sevdam**, **sır**rım, **zor**a talibim.

***

Ne kadar yürürsen yürü yol biter. Yol her bittiğinde ise başladığımız noktaya dönmüş oluyoruz.

***

Sevda, insanın kendinden çıkma,
sırra ulaşma serüvenidir.

***

Sevda, 1'dir, önüne koyacağın her muhabbet 0 gibidir, koydukça değer kazanır. Lakin kaldır sevdayı, her şey koca bir sıfır olur. Sevdasız dakikalar yaşanmamış zamanlardır vesselam.

***

İnsan kendi eliyle kalbine koymadıklarını, kendi eliyle çıkaramıyor... Sevda nasip işidir, veren de O, alan da O...

***

Aynı dili anlamak, aynı dili konuşmaktan daha heyecanlı. Dil ile söylenir, sevda ile anlanır.

***

Yürüdüğün yolu bilmiyorsan, siste yürüyemezsin...

***

Bazen, sevda bir insanla ziyan olur,
bazen de bir insan sevda ile ziyan olur...

***

Tüm unutmaları unutturan sevdanın
her zerre de yaşama biçimidir, sır.

***

Göz doyar da, gönül bir ömür doymaz.
Göz dünyaya, gönül ebediyete sevdalıdır.

***

Gönlüne dikkat et, neyle uğraşırsa
izi kalır azizim, gönlünü çamura bulama..

***

Ve gün geceye döndüğünde yüreklerde
sevdanın istilası başlar... Bak dinle! Bu hakikati
duyamazsın ama hissedersin.

***

Sözleriniz çok güzel diyorlar.
Siz bir de bu sözleri yazdıran sırrı görün.

***

Sonbaharın o son yaprağı, gelecek yepyeni bir baharın müjdecisidir. Her ölüm, yeniden dirilmenin habercisidir. Mesele, kime nasıl dirileceğimizdir.

***

Söylediklerini dinlemediğinden emin olduğunda, dinlemek istediklerini söylersin. O, güzel dinlerde, sen artık güzel söylemezsin.

***

Vazgeçmeyi; senden sonra, senden öncekilerden vazgeçerek öğrendiğim için bir senden vazgeçemiyorum.

***

Geride kalan ömrümün miladı, kördüğümüm...

***

Bedeninle fazla uğraşma, zira ruhun çıkacak yola.

***

Biraz özleyince iyi geliyor. Çay muhabbeti,
muhabbet sevdayı hatırlatıyor.

***

Şiir yazan ve şiir seven insanlar
birbirlerine çok güzel sevdalanır,
hele ki şiir, şiir sevene yazılıyorsa…

***

Sen, vaktin içinde saklı, ben, sana sevdalı...

***

Çok şey söylemek istediğinde, hiçbir şey
söyleyemezsin. İşte o zaman anlarsın;
kelamın yüreğe yetmediğini…

***

Bir gün hikayelerinde kalacak olanlara gerçeklerini harcama. Zaman senin, en büyük gerçeğin, hakikate yönel zira hakikat, zaman bittiğinde kavuşacağın tek gerçektir..

***

Sevda kökte olsun yeter ki, hiçbir mevsim etkilemez, solar, kurur ama yeniden dirilir...

***

Sensizliğin, hep bir yetim, gönül hep seninle yanıyor da akıl, eksikliğinde hep bir yetim.

***

Allah bize yetti, biz kime yetiyoruz? Bize yeteni, yettiklerimize tercih edenler ziyandadır.

***

Her soluk alıp verdiğim nefesimde olan, kavuşmak istediğim sonsuzluk güneşim. Adında saklı sevdam.

***

YAZARIN SOSYAL MEDYA BİLGİLERİ

Facebook : hepdusunuryazar

Twitter : hepdusunuryazar

Instagram : hepdusunuryazar

www.hepdusunurbazenyazar.com

www.ubeydullahgoktekin.com.tr